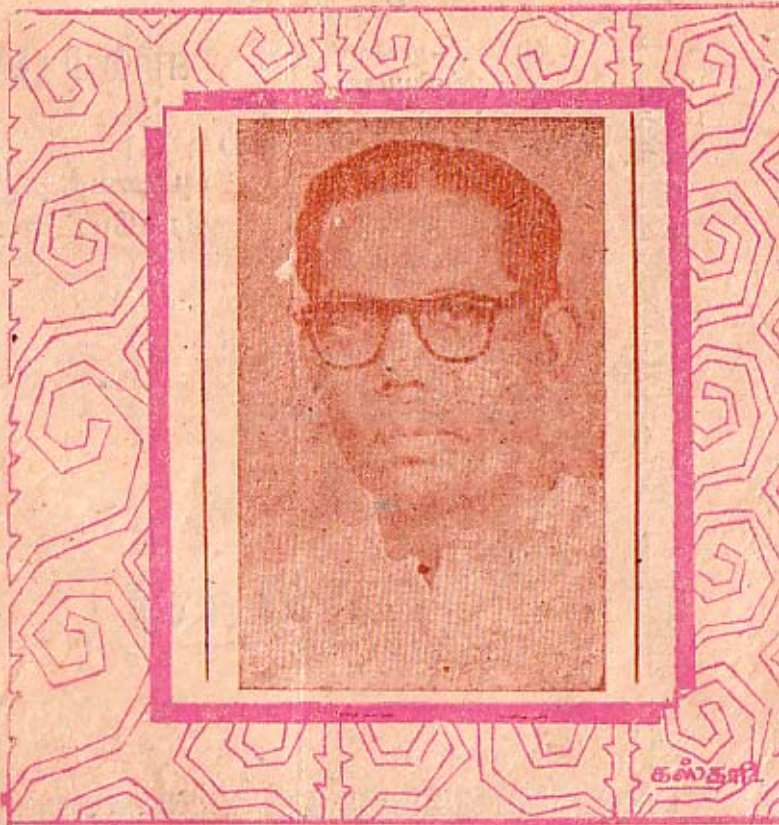

மலலைக!

அக்டோபர் 1974

ஆசிரியர் : 'எட்டாக்கை ஜோலா

கஸ்தாடி

கலை, இலக்கிய மாத இதழ்

ரவி ரெக்ஸ்ரையில்ஸ்

184, கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

அன்றடம் பாவிப்பதற்கு
அல்லது திருமணம்
விசேஷ வைபவங்களுக்கு ஏற்ற

தீபாவளிக்கு வேண்டிய
திவ்வியமான

எழில் மிகுந்த

ஜவுளித் தினுசுகளுக்கு

புடவைத் தினுசுகள்
ரோமேட் உடைகள்

யௌவன

நங்கைகளுக்கேற்ற

நவீன நாகரீக

சேஷி வகைகளுக்கு

இன்றே விஜயம்

செய்யுங்கள்

Ravi Textiles

184, K. K. S. ROAD,
JAIPANA.

7494

‘ஆடுகல் பாடுகல் சீத்திரம்-கவி
யாதிய கையகங்களில்-உள்ளம்
நடுபட்டென்றும் நடப்பவர்-நிறர்
நீனநிலைகண்டு கிள்ளுவார்’

பத்தாவது ஆண்டு

அக்டோபர்
1974 78

அச்சு யந்திர வசதிக்காக -
டிசம்பர் மாத இயக்கம்!

‘மல்லிகைக்கு அச்சு இயந்திரம் ஒன்று அத்தியாவசிய தேவை
என்ற கட்டடம் இன்று வந்துள்ளது. ஏனெனில் ஸ்தாபனங் வளர்ந்து
வருகின்றது. பிரச்சினைகள் கூடிக்கொண்டு வருகின்றனது.

அதற்காக மல்லிகை வளர்ச்சிக் குழுக்களை கொழும்பு, யாழ்ப்ப
பாணம் நீர்கொழும்பு, மலையகம், கிழக்குமாகாணம், திக்குவல்லை
போன்ற பிரதேசங்களில் அமைத்து, வரும் டிசம்பர் மாதத்தில்
ஒரு மாபெரும் பேரியக்கமாக நடாத்த எண்ணியுள்ளோம்.

சகல இலக்கிய நண்பர்களும் இந்தப் பேரியக்கத்தில் ஒன்று
பட்டு உழைப்பதின் மூலம் ஓர் இலக்கிய இயக்கத்திற்கு ஆக்க
பூர்வமான உதவிகளைச் செய்ய முடியும் என இதயபூர்வமாக
நம்புகின்றோம். உற்சாகமாக செயல்படுவர் என எண்ணுகின்றோம்.

‘செங்கை ஆழியன்’ என்ற எழுத்தாளர் அச்சு யந்திர அமைப்
புக்கு ரூபா 250-ம் இளவாலை மணியன் என்ற இளங் கவிஞர்
தமது திருமண ரூபாகார்த்தமாக ரூபா 150-ம் கந்துள்ளார்கள்
என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்
சொல்லிவைப்பதில் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். — ஆசிரியர்.

மணக்கும் ‘மல்லிகை’
கதை, பெயர்,
கவிதை, கட்டுரை,
கருத்து
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தனித்துவம்;
பாறுப்பும் அவரே;

மல்லிகை
ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா
234- A கே.கே.எஸ் வீதி
யாழ்ப்பாணம்
(இலங்கை)

தமிழ்
சிங்கள
எழுத்தாளர்
மாநாடு

அண்மையில்
பிரமாண்டமாக

கொழும்பில் நடைபெறும்

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்

9 சிங்கள எழுத்தாளர்களின்
சங்கங்களின் ஆதரவுடன் கூட்டும்

தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கான
எழுத்தாளர் மாநாடு

26, 27 அக்டோபர் 1974

பண்டாரநாயக்கா ரூபகார்த்த
சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபம்

மேலும் விபரங்களுக்கு :

இலங்கை
முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்,
4/44, பொல்ஹென்கொட வீதி,
கொழும்பு - 5.

உழைப்போர் மல்கையின் மூலதனம்

சுமுகமான உறவு தோன்றியுள்ளது;
மக்கள் தயாராக உள்ளனர்;
தீர்வுக்கான பணி தொடர்டும்!

முதல் முறையாக யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகை தந்துள்ள ஐக்கிய முன்னணித் தலைவியும் உலகத்தின் முதற் பெண் பிரதமருமான ஸ்ரீமாவே பண்டாரநாயக்கா அவர்களை யாழ். குடா நாட்டு மக்கள் ஈடும் இணையுமற்ற வகையில் மிகக் கோலாகலமாக வரவேற்று உபசரித்த காட்சி என்றும் பசுமை குன்றமல் மக்கள் மனதில் பதியத்தக்கதொன்றாகும்.

இனவாத அரசியல் சக்திகளின் வேண்டுகோளை மக்கள் முறியடித்து, மக்கள் பிரதமரை வரவேற்றுள்ளது சுப சூசகமான நல் எதிர்காலத்திற்கு ஓர் அறிகுறியாகும்.

நீண்ட நெடுங் கனவாக இருந்த பல்கலைக் கழக யாழ். வளாகத்தை அன்புப் பரிசாக பிரதமர் தமிழ் மக்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தந்துதவியது நேச பூர்வமான ஒரு சூழ்நிலையை இன்று தோற்றுவித்துள்ளது. இந்த நட்புச் சூழ்நிலையை பரஸ்பாம் தொடர்ந்து வளர்த்து வரவேண்டியது இரு பகுதிகளையும் சேர்ந்த முற்போக்கு வாதிகளின் தலையாய கடமையாகும்.

ஒன்றைத் தெளிவாக நாம் பிரதமருக்கும் முற்பேர்க்குச் சக்திகளுக்கும் கூறிவைக்க விரும்புகின்றோம். சென்ற காலங்களில் ஏற்பட்டுவிட்ட சில கசப்பான அநுபவங்களால் தமிழ் மக்கள் நல்லெண்ணத்தையும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டையும் விரும்பும் இலட்சக்கணக்கான மக்கள் - ஒரு வித பீதியடைந்துள்ளனர் என்பது சர்வ உண்மையாகும். இவர்கள் அத்தனைபேர்களும் பிற்போக்கு வாதிகளல்ல; இன வெறியர்களல்ல. இவர்களினது அடிப்படைப் பயத்தில் நியாயம் இருக்கின்றது. தனது மொழியை, தனது கலாசாரத்தை, பண்பாட்டை, ஆன்மீக பாரம்பரியங்களை, நம்பிக்கைகளைப் பேணி வளர்ப்பது ஒரு சிறுபான்மைத் தேசிய இனத்தின் நியாயமான இலட்சியங்களாகும். இது தவறல்ல.

இந்தத் தேசத்தின் பிற்போக்குக் கும்பலின் செல்லப் பிள்ளைகளான இன வெறியர்கள் இவர்களது நியாயமான கோரிக்கைகளைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி பிரிவினைக் கோஷங்களை முன்வைத்து அரசியல் லாபமெடுக்க முயன்று வந்துள்ளனர்; வருகின்றனர். — இதுதான் தவறு!

சாதாரண பாமர மக்கள் - தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும், புத்திசீவிகளும் - திரண்டு வந்து இரண்டு நாட்களாகப் பிரதமரை வரவேற்றதில் இருந்து ஒன்றை நாம் புரிந்து கொண்டோம்:

தென்னிலங்கையிலிருந்து இன வெறியர்கள் முற்போக்கு இயக்கங்களினால் தூக்கி வீசப்பட்டது போல, வட பிரதேசத்தில் இருந்தும் இந்தப் பிரிவினைச் சக்திகள் முற்று முழுதாக முறியடிக்கப்படுவார்கள் என்பதை இந்த மக்கள் வெள்ளம் இன்று நிரூபித்துக் காட்டிவிட்டது.

தமிழ் மக்களுக்குக் குறைபாடுகள் உண்டு. சந்தேகங்கள், பீதிகள், எதிர்கால நம்பிக்கையினங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன, உண்மையிலும் உண்மையிது.

இதைத் தீர்ப்பதற்கு வழி, மேலும் நிலைமையைச் சிக்கலாக்கி இனவாதம் பரப்புவதல்ல. இந்த முறைகளை மக்கள் நிராகரித்து விட்டார்கள் என்பதை, முற்றவெனியில் சனசமுத்திரம் கூடி, பிரவமருக்கு வரவேற்பளித்ததில் இருந்து நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

எப்படித்தான் இனவாதிகள் கூக்குரலிட்டாலும் தமிழர்- சிங்களவர் - முஸ்லிம்கள் இந்த மண்ணில் காலாதி காலமாக ஒன்றித்து வாழத்தான் போகின்றனர். இதை எந்தச் சக்தியாலும் தவிர்க்க முடியாது. தொடர்ந்து பேதங்களை வளர்க்கவும் இயலாது.

எனவே சகோதரர்களாகிய நமக்குள் என்ன பிரச்சினைகள் தோன்றினாலும் அதைச் சுமுகமான முறையில் பேசித் தீர்த்து விடலாமே தவிர, சுமமா வெருட்டுவதால் யாரிடமிருந்தும் எதையுமே வென்றெடுக்க முடியாது என்பதை இனப் பகைவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

மாபெரும் குதூகல வரவேற்பைப் பெற்று அந்த இனிய நினைவுகளுடனும் நெஞ்சில் பசுமையான உணர்வுகளுடனும் சென்றிருக்கும் பிரதமர் இன்று ஓர் உண்மையை உணர்ந்திருப்பார்கள் என்றே நம்புகின்றோம், நாம்.

இன வெறியர்களின் கோட்டை என நம்பப்பட்ட வட பிரதேசம் இன்று முற்போக்கினிக்குச் சாதகமாகத் திரும்பிக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்தச் சமயத்தில் தமிழ் மக்களது நியாயமான பயத்தைப் போக்கி, நம்பிக்கையினங்களை அகற்றினால் தமது சகல உழைப்புத் திறமையையும் நாட்டுக்கு நல்கி, சுபீட்சமான இலங்கையைக் கட்டிவளர்க்க இவர்கள் பிரயாசை எடுப்பார்கள் என்பது திண்ணம்.

ஒன்று மாத்திரம் உண்மை. தேசிய சிறுபான்மை மக்களது நியாயமான உரிமைகளை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு இந்தத் தேசத்தில் சோஷலிஸத்தைக் கட்டி வளர்த்துவிட முடியாது என்ற யதார்த்த உண்மையையும் நாம் கூறிவைக்க விரும்புகின்றோம்;

பகிஷ்கரிப்புத் தோல்வியடைந்து, பகிழ்ச்சி நிரம்பிய சூழ்நிலை அரும்பியுள்ள இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து - அரசாங்கம் உட்பட - ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொண்டு, பேச்சு வார்த்தைக்குரிய சூழலை ஏற்படுத்தி, பரஸ்பரம் விட்டுக் கொடுத்து ஒரு சுமுகமான முடிவொன்றைச் செய்து விட்டோமென்றால்--

தேசம் என்றென்றும் இந்தப் பெரும் பணிக்காகத் தலைநிமிர்ந்து பெருமைப்படும்.

சில்லறைகள் உறுத்துகின்றன

க. நவம்

நிறைமாதக் கர்ப்பினியாட்டம் சுமக்கமுடியாத சமைச் சோர்வுடன் ஆடி அசைந்தபடி கல்முனையிலிருந்து ஆமை வேகத்தில் ஊர்ந்துவந்த பொத்துவில் பஸ், சாய்ந்தமருது சலசலாச் சந்தியில் நீண்ட பெருமூச்சுடன் நின்றது.

அளவுக்கதிகமான ஆட்களை விழுங்கிவிட்டிருந்த பஸ்ஸுக்குள் இடப்பிரச்சினை தோன்றியிருத்தல் ஒன்றும் புதினமல்லவே! எளிதோரையும் மெலியோரையும் ஒடுக்கியவர்வுகாண எத்தனிக்கும் வலியோர் என்ற விரோதிகளை எதிர்த்து இங்கும் இடையறாத போராட்டந்தான். இருக்கையை விட்டுமூந்து இறங்கப் போகின்றவர்களின் இடங்களில் ஆட்சிபிடித்துக் கொள்வதற்கென, அவசரமாக முண்டியடித்துக் கொண்டு நெரி படுகிறார்கள் வெளவால் வம்சப் பிராணிகள் பலர்.

சலுசலா பஸ்தரிப்பு நிலையாட்டுகளை பஸ் அண்மித்துக் கொண்டிருந்தபோதே, முகுந்தன் இறங்குவதற்கு தன்னைத் தயார்ப்படுத்தியதைப் பார்த்து நம்பப் பெண், அவனிருந்த இடம் கம்பியை ஒருகையால் இறங்கப் பற்றிப் பிடித்தபடி வளம்பிக்கொண்டிருந்தாள். கல்

முனை இவ்வச வைத்தியசாலையில் வாங்கிய மருந்துக் கலவையை ஏந்திப்பிடித்திருந்த மறுகையின் முழங்கை மடிப்பில் தொங்கியவாறு அவளது மார்பகங்களில் கன்னம் வைத்துப் படுத்திருந்த சாணைப்பிள்ளை மூச்சுத்திணறி வீரிட்டு அழுகிறது. முன்னாலும் பின்னாலும் ருந்து விழும் இடிகளுக்கும் உரசல்களுக்கும் ஈடுகொடுக்க முடியாமல், முகுந்தன் இருந்த சீற்றுக்கு முட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டு நிற்கும் அவளது ஒட்டியுலர்ந்த உடலும், கிழிசல்களால் நவீன மோஸ்தரில் பூப்பாடப்பட்ட உடைகளும், ஏன் தானோ? என்ற விரக்தியின் வெளிப்பாடான பாவம் எழுதி ஒட்டப்பட்டது போன்ற முகமும், அவள் ஏழ்மையைக் கட்டியங்கூறுகின்றன.

அவளைப்பற்றிய விபரங்களை அறிந்திருப்பதற்கு விசேட காரணம் வேறெதுவும் இல்லாவிட்டாலும், தனது கடையில் மூடைசுமக்கும் மாரிமுத்துவின் மனைவி என்றமட்டும் முகுந்தனுக்கு நன்கு தெரியும். ஆனாலும் இருக்கையை விட்டுமூந்துவன், வேண்டுமென்றே அவளை இருக்கவிடாமல் மறித்துப்பிடித்துக்கொண்டு, நடுக் கூரைக் கம்பியை எட்டிப் பிடிக்கவே

அவன் இருந்த சேற்றில் நவநாக ரிகச் சீமாட்டி ஒருத்தி ஓய்யா ரமாக அமர்ந்து கொள்கிறாள். நலங்கிக் கசங்கிப்போன தன் 'மினி சாரி'யை சரிசெய்தபடி அவள் உதிர்த்த புன்னகையால் பூரிப்படைந்த முகுந்தன் பதிலுக்கு அவனைப் பார்த்துப் பல் விழித்துவிட்டு பரமதிருப்தியுடன் பஸ்ஸைவிட்டு இறங்கினான். பாவம், கைக்குழந்தையை அணைத்துப் பிடித்தபடி அழாக்குறையாகத் தடுமாறிக் கொண்டிருந்த அந்தப் பெண்!

அவள் ஒன்றும் சிங்காரச் சீமாட்டியல்லவே, எவராவது எழுந்து தமது சேற்றைத் தியாகம் செய்வதற்கு! அவள் சாதாரணப் பெண், அதிலும் பரம ஏழைப் பெண்தானே!

உள்ளக் குமைச்சலைப் புகைப் பெருமூச்சாகக் கக்கித் தள்ளி விட்டு, முக்கி முனகிக்கொண்டு பஸ் புறப்பட்டது.

பஸ்ஸைவிட்டு இறங்கிய முகுந்தனுக்கு ஏபாற்றம் ஒன்று காத்திருந்தது. சலுசலா அரச வியாபார ஆடைவகைக் கூட்டுத்தாபனம் பூட்டப்பட்டிருந்ததால் வந்தகாரியம் சைக்கிளில் லையே என்ற அதிருப்தி. அவன் வியாபாரத் தொடர்பாக சலுசலாவிலிருந்து மொத்தமாகப் பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்வதுபற்றி அறிந்துபோக வந்திருந்தான்.

கல்முனை சூரியாஸ்ரோர்ஸ் முதலாளியின் ஏக புத்திரன் தான், முகுந்தன். அதாவது நானாய முதலாளி; இன்றைய சின்ன முதலாளி. மூன்று தசாப்த காலத்தை வாழ்ந்து கழித்துவிட்டாலும் இன்றும் மைனராகவே காட்சியளிக்கின்றார். தலையில் அவன் பழங்கா

லத்து பழுத்த பாகவதர்; உடையில் பாவாடை 'பெல்பொட்டம்' அணிந்த பாவை; இடையில் ஹரே ராமா — ஹரே கிருஷ்ண பாடும் பட்டிகட்டிய காளை. இப்படியாகப் பார்வைக்கு அவன் பல்கலைவந்த ஒரு 'மிக்ஷர்'!

முகுந்தனின் தகப்பன் அவனைப் படிக்கவைத்து அரசாங்க உத்தியோகத்தனக்கிப் பார்க்க வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் எதுவும் கிடையாதென்றாலும், கௌரவம் என்ற ஒன்றுக்காக எதைத்தான் செய்து பார்க்காமல் விட்டுவைத்தார்? எட்டாம் வகுப்புக்குப் பின்னர் கொழும்பிலுள்ள பெரிய கல்லூரி ஒன்றில் 'அட்மிஷன்' எடுப்பதற்கே கரைந்துவிட்ட காசு இரண்டாயிரத்தைத் தாண்டிவிட்டது என்பது இன்னமும் அவர் மட்டும் அறிந்த இரகசியமாகத்தானிருக்கிறது. அதன்பின் விடுதி என்றும், புத்தகம் என்றும், உடுப்பன்றும் 'பொக்கற் மணி' என்றும் எத்தனை ஆயிரத்தை விழுக்கிவிட்டான் என்பதை அவன் தகப்பன் எழுதிக் கணக்கு வைத்திருக்க அவன் ஒன்றும் கணக்குப் பார்த்துச் செலவு செய்யும் சாதாரண ஒருவனின் மகனல்லவே!

வசதிகள் சொகரியங்கள் அளவுக் கடுமையாக இருந்ததாலோ என்னவோ முகுந்தனுக்கு எல்லாமே வந்தன; படிப்பைத்தவிர, இன்றுதான் அப்பாவுடன் 'பிஸ்னஸில்' பெயரளவில் உதவியாக இருப்பதைத் தவிர வேறெதையும் செய்து கொள்ள முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணமும், அதுமட்டும் வராமல் போனதே.

சூரியாஸ்ரோர்ஸ் கல்முனையிலேயே மிகப் பிரசித்திபெற்ற

ஒரு வியாபாரஸ்தாபனம். அதன் முதலாளி பணமுடையில் தான் படுத்துறுங்குவார் என்று பலரும் பகிடியாகப் பேசிக் கொள்ளுமளவுக்குப் பணத்தைச் சேகரித்துக் கொண்டார். எத்தனையோ ஏழைகளின் வாயிலும் ஊற்றிலும் அடித்துச் சேர்த்துக் கொண்ட அந்தப் பாவப்பணம் இன்னமும் பல்கிப் பெருகிக் குட்டி போட்டுக்கொண்டு தானிருக்கிறது. அவரிடம் சொந்தமாக நாக்கு லொறிகளும் இரண்டு கார்களும் உண்டு. இருந்தும் இப்படியான பிரயாணங்களை பஸ்ஸில் செய்து கொள்வதில் முகுந்தனுக்கு அலாதிப் பிரியம். அதன் உள்ளீடான இரகசியம்.....!

இங்கு வருடாவருடம் நடைபெறும் தீப்பானையத் திருவிழாக்கள், கடற்கரைப் பள்ளி கொடியேற்று விழாக்கள், கண்ணகை அம்மன் குளிர்ந்தி விழாக்கள் ஒன்றையும் அவன் தவறவிட மாட்டான். எங்கெங்கே சனக்கூட்டம் இருக்குமோ அங்கெல்லாம் பிரசன்னமாகி, இடிபட்டு நெரிபடுவதில் அவனுக்கு எப்பொழுதும் ஒரு கிளுகிளுப்பு! இனம்புரியாத இன்பம்!

வந்தகாரியம் கைகூடாமல் போகவே மீண்டும் கல்முனையை நோக்கி பஸ்பிடிக்க மறுபக்கத் திலுள்ள பஸ்தரிப்பு நிலையத்தை நாடி நடக்கலானான். முகுந்தனில் அருகிலுள்ள பாடசாலைகளில் படிப்பிக்கும் இளம் ஆசிரியைகள் சிலரும் வேறுசிலரும் அதே நிலையத்தில் பஸ்ஸைக் காத்து நிற்கிறார்கள்.

தன்னந்தனியாக நடந்து செல்லும் வேளையில் பலசோடிகள்கள் ஊடுருவி நிற்கின்றன என்பதை உணரும்போது நடப்

பவர் பாடு பெரும் சங்கடமாகத்தானிருக்கும்.

முகுந்தனுக்கும் இதே சங்கடம் ஏற்பட்டாலும் அதை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் அலட்சிய பாவத்துடன் நடக்கும் அவனது நடையில் செயற்கைச் செறிவு அதிகமிருக்கிறது. பூமித்தாயின் வயிற்றில் மிதிக்கும் ஒவ்வொரு மிதியிலும் 'நான்' என்ற அகம்பாவமும் திமிரும் தெட்டெனத் தெரியும் வகையில் வீறுநடை போட்டுக் கொண்டிருந்த முகுந்தனுக்கு ஒருகணம் நெஞ்சு 'திக்க' என அடித்துக் கொண்டது.

அவனது வலக்காலி எதையோ இழந்து வெறுமனே மேலெழுவது போன்ற ஒரு பிரமை! வலக்காலில் அணிந்திருந்த றப்பர் செருப்பு அறுந்து தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. சற்றேனும் எதிர்பாராதவகையில் தன் செருப்பு அறுந்து போனதால் ஏற்பட்ட பரிதாபமான நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியாமல் ஒருகணம் திணறிப் போனான்.

'பூ.....! செருப்புத்தானே அறுந்தது. அது ஒன்றும் தலையைக் கிள்ளிக்கொண்டு போய் விடுமளவுக்குப் பெரிய இழப்பா? இல்லையே! இதுபோனால் இன்னொரு சோடியை வாங்கிக் கொள்வதுதானே!' இப்படிச் சொல்லி அலட்சியம் பண்ணி விடலாம். அவனுங்கூட இந்த விபத்திலிருந்து சமாளிக்க அப்படித்தான் நினைத்தான் என்றாலும், நடுரோட்டில், நன்றாக உடுத்துப் படுத்திய நிலையில், நாலுபேர் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கும்போது, அதுவும் கண்ணிப் பெண்கள் கடைக்கண்களால் கள்ளப்பார்வை பார்த்துக்கொண்டு நிற்கும்போது இப்

படியொன்று திடீரென நடந்து விட்டால், பாவம், அவனால் தான் எப்படி சமாளித்துக் கொள்ள முடியும்?

திட்டியான நிலத்தில் வீழ்ந்த யாழ்ப்பாணத்துப் பனம் பழம் போல கோணல் மாணலாகப் பிதுங்கி வழிந்துகொண்டிருந்த அவன் முகத்தில் வியர்வைத் துளிகள் முத்து முத்தாக அரும்பிவிட்டன. நிற்கவும் முடியாமல் நடக்கவும் முடியாமல் வலதுகாலை இழுத்தபடி வலிந்து வரவழைத்த சிரிப்புடன் தடுமர்றிக் கொண்டிருக்கும் அவனைப் பார்க்கப் பரிதாபமாகத் தோன்றுகிறது.

இந்த நேரம் பார்த்தா இந்தப் பாழாய்போன செருப்பு அறுந்து தொலையவேண்டும். பஸ்ஸுக்குக் காத்து நிற்பவர்கள் தன்னை பரிசாசத்துடன் பார்த்துச் சிரிக்கிறார்களோ என எண்ணி நாணத்தால் சாம்பினான்.

ரோட்டோரம் இடதுபக்கமாக அமைந்திருக்கும் அந்தச் சிறிய பலசரக்குக் கடைசிய்தற்செயலாகப் பார்த்த முகுந்தனின் கண்களில் ஒருடசின் பூட்டுசிகளைக் கொண்ட கடுதாசி அட்டை காற்றில் படபடவென அடித்துக்கொண்டிருந்ததுதெரிந்தது. அப்பாடா! முகத்தில் நம்பிக்கை பூத்தது. ஒரு பூட்டுசியை வாங்கி அறுந்த றப்பரின் அடியில் பூட்டி வீடுபோய்ச் சேரமட்டும் சமாளித்து விடலாம் என்ற தெம்பு.

அறுந்த செருப்பை காலால் இழுத்தபடியே ஐந்து கவடு எட்டி வைத்து கடைக்கு முன்னால் வந்து, காற்சட்டைக்குள் கையைவிட்டு 'பேர்சை' எடுத்துப் பிரிக்கிறான். கைகை உள்ளே செலுத்தித் துலாவிப் பார்க்க

வில்லை, வெளியே தலைநீட்டி எட்டிப்பார்த்து நின்ற ஐம்பது ரூபா தானை எடுத்துக் கடைக்காரனிடம் நீட்டியபடி ஒரு பூட்டுசி தரும்படி கேட்டான். கடைக்காரனோ அந்த நிலநிறத்தாட்காசையும் தருபவனையும் மாறிமாறி ஆச்சரியம் மேலிட வாஞ்சையுடன் புதிர்ப்பார்வை பார்த்துவிட்டு மாற்றுவதற்கு சில்லறை இல்லையென்று கையை விரிக்கிறான்.

வெளியே தள்ளிக்கொண்டு தெரிந்த நூறு ரூபா நோட்டை சுட்டுவிரலால் உள்ளே செருகி விட்டு சில்லறைக் காசுக்காக பேர்சைக் கொட்டிப் பார்க்கிறான், முகுந்தன். சில்லறைகளுக்கூரியகலகலப்பு அங்கு இல்லை. என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் அவன் விழித்தான்.

மேலதிகமாகச் சில்லறைகளை எடுத்துவர மறந்துவிட்ட தற்காகத் தன்னையே நொந்து கொண்டான். ஐம்பது ரூபா நூறு ரூபா நோட்டுக்களுக்கு இல்லாத பெருமதிப்பா இந்தச் சில்லறைகளுக்கு! அவனுக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது.

பட்டும் படாமலும் அறுந்த செருப்பை நிலத்துடன் காலால் சேர்த்து இழுத்தபடி மீண்டும் ரோட்டோரம் வந்து சேர்ந்து விட்ட முகுந்தனுக்கு, பெருந்த அவமானம் தனக்கு நேர்ந்து விட்டது என்ற வேதனை மேலிட்டால் உடல் வியர்த்துக் கொட்டுகிறது. அவன் அணிந்திருந்த பலவர்ண 'பற்றிக்' பூச்சட்டை நனைந்து உடலோடு ஒட்டிக் கொண்டது. பஸ்தரிப்பு நிலையத்தில் நிற்பவர்களைத் தலையெடுத்துப் பார்க்க முடியாமல், மீண்டும் எப்படியாவது கல்முனையைப் போய்ச் சேர்ந்துவிட

வேண்டும் என்ற அங்கலாய்ப்பு அவனை அரிக்கிறது.

கல்முனையை நோக்கிப் போகும் கார்களில் யாராவது ஒரு 'லிப்' தரமாட்டார்களா என்று ஆவலோடு சாந்தமருத்துப் பக்கம் முகம் வைத்து நிற்கிறான், முகுந்தன்.

சாம்பல்நிற 'ஒஸின் கேம் பிறீஜ்' காரொன்று, இரண்டொரு நிமிடத்தில் கல்முனைப் பக்கமாக வந்துகொண்டிருந்தது. அதனை நிற்பாட்டக் கை நீட்டியபோது, கார் 'ட்றைவர்' திரும்பித்தானும் பார்க்காமல் சென்றது, மரத்தால் வீழ்ந்து கிடப்பவன்மீது மாடேறி மிதித்தது, முகுந்தனுக்கு. பஸ்தரிப்பு நிலையத்தில் நீண்ட நேரமாக நிற்பவர்களைத் திரும்பித்தானும் பார்க்க மனமில்லாதவனாய் முதுகாட்டி நிற்கிறான். இனியும் கார்களுக்குக் கைகாட்டி, முகத்தில் கரிபூசிக் கொள்வ தில்லை என்ற உறுதி அவன் உள்ளத்தில் உறைகிறது.

'இந்தச் செருப்பு அறுந்து போனால்தான் என்ன? அறுந்த செருப்பைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு, வருகின்ற பஸ்ஸில் அவர்களுடன் சேர்ந்து பிரயாணஞ் செய்தால் என்ன? அது தானில்லாட்டாலும் இரண்டு செருப்புக்களையும் கழற்றி வீசி விட்டுப் போனாலும் அதில் வெட்கப்பட என்ன இருக்கிறது'

இப்படியும் அவன் மனம் ஒருகணம் எண்ணிக் கொண்டாலும், சினிமாக் கதாநாயகன் மாதிரி அவங்காரஞ் செய்து கொண்டு, அறுந்த செருப்பை கையிலெடுத்துச் செல்வதையோ அல்லது வெறுங்காலால் நடந்து செல்வதையோ அவன் மனம்

ஒப்புக்கொள்ள மறுகணம் மறுத்தது.

அறிந்தவர்கள் தெரிந்தவர்கள் என்று பலரது கார்கள் மேலுங் கீழுமாகப் போய்க் கொண்டிருந்த போதிலும் எவரும் அவனுக்கு உதவ முன்வர வில்லை என்பதைவிட, எவரது உதவியையும் நாடாதவன்போல நின்றதாலோ என்னவோ முகுந்தன் இன்னமும் அதே இடத்தில் தான் நிற்கிறான்.

பொங்கிலரும் பெரும் சினத்தை அடக்கமுடியாமல் வெறித்துப் பார்த்தபடி நின்ற முகுந்தனின் சிவப்பேறிய விழிகள் தூரத்தே கல்முனையை நோக்கி வந்த சயிக்கின் ஒன்றில் குத்தி நின்றன. அவன் மாரிமுத்தன் தான் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் சற்றுநேரம் தடுமாறினான். சூரியா ஸ்ரோர்வில் நீண்டகாலமாக முடை சுமந்து சீவனம் நடாத்திவந்த அதே மாரிமுத்தன்தான். ஆனால் மாரிமுத்தன் மாரிமுத்தனாக இன்று இல்லை!

மன்னர்கள் சூடிக்கொள்ளும் மகுடம்போல, சுருத்தலையைச் சுற்றி நிரந்தரமாகக் கட்டப்பட்ட கைலேஞ்சி - மினுக்கேறிய கருங்காலிக் கட்டுடலுடன் ஒட்டிய பெணியன் - முழங்காலுக்கு மேலாக மடித்துக் கட்டிய சாரம் சகிதம் மாமல் லன் மாதிரி பார்ப்போர் கண்ணுக்குப் பயங்காட்டி நின்ற மாரிமுத்துவின் உருவம் அழிந்து விட்டது. உழைத்து, உழைத்து உரமேறி, கோளம் கோளமாகத் திரண்டு, நிமிர்த்து நின்ற தசைத் துண்டங்கள் கரைந்து விட்டன. இன்று மாரிமுத்தன்

பரிதாபமாக மெலிந்து தளர்ந்து விட்டான்.

நடுரோட்டில் சின்ன முதலாளி தன்னை மறித்து ஏதாவது கேட்பார் என்று மாரிமுத்தன் கொஞ்சம்கூட எதிர்பார்க்கவில்லை. சயிக்கிளை மெதுவாக நிலைகொள்ளச் செய்துகொண்டே அவன் தனது சின்ன முதலாளியைப் பார்த்த பார்வையோ... அப்பப்பா!

'என் உடலையும் உதிரத்தையும் உறிஞ்சிக் குடித்துக் கெடுத்துவிட்டீர்களே, பாவிகள்' வாய் திறந்து கூறாத குறைமட்டுந்தான்.

இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னர் ஒருநாள் மாரிமுத்தனுக்கு பணம் கொஞ்சம் அதிகமாகத் தேவைப்பட்டது. நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த அவனது குழந்தைக்கு வாங்கிக் கொடுக்கும்படி டாக்டர் எழுதிக்கொடுத்த மருந்துச் சிட்டை மடியுக்குள்ளிருந்து கணத்தே காரணம். அவன் அன்று வழமைக்கு மாறாகக் கூடுதலாக மூடைகளைச் சுமந்து களைத்திருந்தான்.

அன்றையக் கூலியைப் பெற்றுக் கொள்ளவெனக் கைநீட்டிய போதும் சம்பளத்தில் முதலாளி செய்யும் வழமையான 'துண்டாடல்' அவன் ஆத்திரத்தைத் தூண்டிவிட்டது. உடலை முறித்து செய்த வேலைக்கான உண்மையான கூலிதர மறுக்கப்பட்டதைக் கண்ட மாரிமுத்தன் இரத்தம் கொதித்தது. ஆனாலும் தன்னை அடக்கிக்கொண்டு கெஞ்சினான். உரிமையுடன்கேட்டான்; உரத்துப் போராடினான், முதலாளியா மசிந்துகொடுப்பவர்? அப்பாவி களின் உழைப்பை

உறிஞ்சிக் கொழுத்துப்போன ஒட்டுண்ணியல்லவா அவர்?

தாம் கொடுக்கும் கூலிக்கு மூடைசுமக்கச் சம்மதமில்லா விட்டால், பதிலாக வேறு கூலியாட்களைப் பிடித்துக்கொள்ளப் போவதாக இதே சின்ன முதலாளியான முகுந்தன் பயமுறுத்தினான். ஒருநேர உணவுக்கே வக்கற்று வாடிநிற்கும் தன் குழந்தைகளையும் மனைவியையும் மனதில் வைத்துச் சுமந்து கொண்டே மாடுபோல உழைத்துவரும் மாரிமுத்தனால் தனித்து என்னதான் செய்யமுடியும்?

தனிக் குரல் எவ்வளவு சலபமாகத் தட்டிக்கழிக்கப் படுகிறது என்பதை நேரில் கண்ட மாரிமுத்தன், மூடைசுமக்கும் தொழிலாளர்கள் மட்டும் இன்னமும் ஒன்றுபடாமல் தனித்தனியே சிதறிப் பலவீனர்களாகப் பரவிநிற்பதன் பேராபத்தை நினைத்து வெதும்பினான்.

இந்நிலையை இனியும் நீடிக்கவிடக் கூடாது என்ற திடசங்கற்பத்துடன் அன்றையதேவைக்கான பணத்தை எப்படியாவது உழைத்து விடவேண்டுமென்று, அளவுக்கதிகமான சுமையைக் கட்டியிழுத்துக் கொண்டு வெளியேறியவன், வாயினால் இரத்தம் கக்கி வீழ்ந்து, ஆஸ்பத்திரிக் கட்டிலில் தஞ்சமாகி நேற்றுத்தான் விடுவந்து சேர்ந்தான்.

தன்னையே வைத்து இழுக்க முடியாதபடி வலுவீழ்ந்து நிற்கும் மாரிமுத்தனை வலிந்து கட்டாயப்படுத்தி, கல்முனைவரை கொண்டுபோய் விடும்படி கெஞ்சுகிறான், முகுந்தன். ஒரேயொரு விஷயுக்குள் மாரிமுத்தனின் வஞ்சிக்கப்பட்ட அந்த வறிய மனம் எதைத்தான் எண்ணிக்

கொண்டதோ! தன் இயலாமையைக்கூடப் பொருட்படுத்தாமல் மாரிமுத்தன் சம்மதிக் கவே, அவனது சயிக்கிள் கரியரில் ஏற்றிக்கொண்டான், முகுந்தன். அறுந்த செருப்பை கீழே விழவிடாமல் மறுகாலால் தாங்கிப் பிடித்தவண்ணம் தொத்திக் கொண்டிருக்க நிதானமாக சயிக்கிளை உற்றுத் தள்ளினான், மாரிமுத்தன்.

பஸ்ஸுக்குக் காத்து நிற்பவர்களைத் தாண்டி ஒரு ஐந்து யார் தள்ளியும் போகவில்லை. 'தடார்' என்ற ஓசையுடன் சயிக்கிள் நடுரோட்டில் வீழ்ந்து டெக்கிறது.

எதிர்பாராமல் ஏற்பட்ட விபத்தாயின் மாரிமுத்தன் மாத்திரம் வீழ்ந்துவிடாமல் தப்பிக் கொண்டது அதிசயந்தான்! எப்படியோ தன்னை மட்டும் பாதுகாத்துக் கொண்ட மாரிமுத்தன் தனது சயிக்கிளைத்தான் சிரத்தையுடன் தூக்கி நிறுத்திக் கொண்டிருக்கிறான். அவனுக்கு சோறுபோட உழைக்கும் உண்மை ஊழியனல்லவா அது!

நடுரோட்டில் மல்லாந்து வீழ்ந்து, பொறிகலங்கிப்போன முகுந்தன், தனது முழங்கால் உடைந்து இரத்தம் பீறிட்டுப் பாய்வதைப்பார்த்து, சோர்ந்து முர்ச்சித்தான்.

மல்லிகை
ஆசியர்: ஓபரீனிக் ஜீவா

கலை இலக்கிய மாத இதழ்

யாழ்ப்பாணம்

இந்த நாட்டின் இலக்கியச் சரித்திரத்தை அப்படியே மாற்றியமைத்துக் காட்டும் வல்லமை மல்லிகைக்கு உண்டு.

ஈழத்து இலக்கிய உலகை மகோன்னதமான நம்பிக்கையுடனும் புதிய கம்பீரத்துடனும் தீர்க்கமான எதிர்காலச் சிந்தனையுடனும் இடையறா உழைப்புடனும் நோக்குகின்றோம்.

இதில் பங்கு கொள்ளச் சம்மதமா?

புதிய யுகத்தைப் படைக்கும் இந்தச் சத்திய வேள்வியில் நம்முடன் இணைய விரும்பும் சகலரையும் நேச உணர்வுடன் வரவேற்கக் காத்திருக்கின்றோம்;

ஒரு 'கலாச்சாரப் புலி'யின் லோக வலம்

★

மூலம்: மார்டி லார்னி
தமிழில்: பெரி. சண்முகநாதன்

பத்தொரு ஆண்டுகளாக திரு. மக்கிளவுன் பெரிய அமெரிக்கப் பத்திரிகையொன்றின் விளையாட்டுப் பகுதி ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி வந்தார். இதன் பின்னர் இவரிடம் கலாசார விவகாரங்கள் பற்றிய கலம் ஒப்புவிக்கப்பட்டது. ஆறு மாதங்களினுள் மனிதர் நாட்டின் கலாசார வாழ்க்கையுடன் தன்னை நன்கு பரிச்சயப்படுத்திக் கொண்டுவிட்டார். இவ்வளவு வேகமாக திரு. மக்கிளவுன் முன்னேறியதற்கு ஒரு காரணம் அவர் முன்னர் ஓர் அதிவேக ஓட்டக்காரராய் இருந்தது தான். கலாசார விவகாரப் பகுதியின் ஆசிரியர் என்ற வகையில் துப்பாக்கிகள் முக்கிய பாத்திரங்களை ஏற்று நடிகின்ற 'வெஸ்டர்ன்' திரைப்படங்களில் இவர் விசேஷ ஆர்வங்காட்டினார். 'துப்பாக்கி கலாசாரத்தின் முன்னோடி' என்ற அவரது சிறந்த கட்டுரையை பிரசுரித்ததைத் தொடர்ந்து மக்கிளவுன் அந் நகரிலுள்ள கலாசார, வரலாற்றுக் கழகத்தின் கௌரவ உறுப்பினராகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார். பத்திரிகையின் பிரசுரகர்த்தா மக்கிளவுனின் திறமையைக் கௌரவிக்கும் பொருட்டு அவரை கலாச்

சார விவகாரங்களை அறியும் பொருட்டு ஐரோப்பாவுக்கு அனுப்பி வைத்தார். 'கலாசாரம்' என்ற வார்த்தையைக் கேட்டதுமே நாஸிகள் தங்கள் துப்பாக்கிகளின் வில்லைத்தளர்த்திக் கொள்ளுவார்கள் என யாரோ சொல்லக் கேட்டிருந்தார் மக்கிளவுன்.

சாத்தியமான அபாயங்களை எதிர்கொள்ளும் பொருட்டுத் தானே என்னவோ, ஐரோப்பாக்கண்டத்தில் விமானம் தரையிறங்கியதுமே மனிதர் தமது துப்பாக்கியின் வில்லைத்தளர்த்தித் தயாராக்கிக் கொண்டார். இவருடைய இருவார்ப்பயணத் திட்டத்தில் கலாசார உலக முக்கியஸ்தர்களைச் சந்திப்பதும் இத்தாலிய மேஃபியா, நேட்டோ அரசாங்க மண்டபம், முஸோலினியின் சமாதி ஆகியவற்றுக்கு விஜயஞ் செய்வதும் முக்கியமானவையாக இருந்தன எதிர்பாராத விதமாக பின்லாந்தின் தலைநகரமாகிய ஹெல்சின்கியில் வந்திறங்கிய மக்கிளவுன் விமான நிலையத்திலிருந்து நேரடியாக கலாசார அமைச்சை நோக்கி விரைந்தார்.

'முடிந்தளவு விரைவில் தான் கலாசார அமைச்சரைப்

பார்க்கவேண்டும்' என செயலாளரிடம் கோரினார் மக்கிளவுன்.

'அமைச்சர் அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் இருக்கிறார்' செயலாளர்.

'நான் வந்து காத்திருப்பதாக அவரிடம் தெரிவிக்க முடியுமா?'

'என்னால் முடியாது. அமைச்சரவைக் கூட்டங்களை இடைமறிப்பது சரியல்ல. உங்களால் நாளை வரமுடியுமா?'

மக்கிளவுன் விடவில்லை. 'நாளை எனக்கு வேறு வேலைகள் இருக்கின்றன. அமைச்சரை நாள் பார்க்க முடியுமா?'

'அவரும் அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் இருக்கிறார். ஆனால் கலாசாரத் தலைமை அதிகாரி இருக்கிறார். சில வேலைகளில் அவர் உங்களுக்கு உதவக்கூடும்'

மக்கிளவுன் ஒரு கணக்கு நினைத்தார். பின்னர், 'அவருக்கு கலாசாரத்தைப் பற்றி ஏதாவது தெரியுமா?' என்று கேட்டார்.

'வேண்டுமானால் நான் போய்க் கேட்டுப் பார்க்கிறேன். தயவு செய்து உங்கள் பெயரைக் கூறுவீர்களா?' என்றார் செயலாளர்.

மக்கிளவுன் தமது பையிலிருந்து ஒரு விறிடிங் கார்ட்டினை எடுத்துக் கொடுக்கும்போது இவ்வாறு கூறினார்:

'வில்லியம் மக்கிளவுன், கலாசாரப் பத்திரிகையின் 100 மீட்டர் ஓட்டத்தில் எனது சிறந்த சாதனை 10.2 வினாடிகள்; 200 மீட்டர் தடை தாண்டல் ஓட்டத்தில் எனது சாதனை 23.9 வினாடிகள்!'

செயலாளர் மரியாதையுடன் தலைதாழ்த்தி வணங்கினார். ஏனெனில் 100 மீட்டர் ஓட்டத்தில் அவருடைய சிறந்த பெறுபெறு 17.8 வினாடிகளே.

ஒரு நிமிடத்தின் பின்னர் உள் சென்ற செயலாளர் மீண்டும் வந்தார்; 'டாக்டர் லண்டு தங்களைப் பார்க்க முடியுமென்கிறார், இப்படியே வாடுங்கள்' மாஜி அதிவேக ஓட்டக்காரரும், இப்போது கலாசாரத்துறை முக்கியஸ்தராயிருப்பவருமான மக்கிளவுன் கையிலிருந்து டாக்டர் டை கீழே போட்டு விட்டார். கதிரையின் கீழ்தான் சில வினாடிகள் உள் சென்றார்.

'தங்களைச் சந்திப்பதில் மகிழ்ச்சி, மக்கிளவுன்' என்ற வாறே விருந்தினரைக் கைகுலுக்கி வரவேற்றார் தலைமை அதிகாரி டாக்டர் லண்டு.

சுதிரையொன்றில் 'தொப்' பென்று அமர்ந்து கொண்ட மக்கிளவுன் பேச ஆரம்பித்தார்: 'ஐரோப்பியர்களாகிய உங்களை நான் அவ்வளவாய் நம்புவதில்லை. ஒரு வாரத்தின் முன்னர் இத்தாலியில் மாக்லிம் கார்த்தி என்ற ரஷ்ய எழுத்தாளரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டேன். ஆனால் அவர் நீண்ட காலத்துக்கு முன்னர் இறந்து விட்டதாய் நேற்று அறிந்தேன்; பாரிஸில் அனதொலி பிரான்ஸைப் பற்றிச் சிறிது கேள்விப்பட்டேன். ஆனால், இப்போது அப்படியொரு பேர்வழி எப்போதாவது இருந்திருக்கிறாரா என்று சந்தேகப்படுகிறேன்.....'

ஐரோப்பியர்களாகிய நாம் சிறிய பகிடைகளை விரும்பி ரசிக்கிறோம்..... அதுசரி, நீங்கள் உத்தியோக ரீதியில் இங்கு வந்துள்ளீர்களா? என்னால் உங்க

ளுக்கு உதவ முடியுமா?' என்று பண்புடன் கேட்டார் டாக்டர் லண்டு.

மக்கிளவுண் ஒரு சிகரட்டை எடுத்து பல்விடுக்கில் செருகிக் கொண்டு, 'ஆம், எனக்கு உதவ உங்களால் முடியும். தீக்குச்சி ஒன்று கிடைக்குமா? எனது லைட்டரில் எண்ணெய் தீர்ந்து விட்டது'

பண்பட்டவரான டாக்டர் லண்டு தானே விருந்தினரின் சிகரட்டைப் பற்றவைத்தார். அத்துடன் ஒரு பின்லாந்து தீப் பெட்டியும் கொடுத்தார். அழகிய வார்த்தைகளை விட ஒரு சிறிய அன்பளிப்பு ஒரு மனிதனின் இதயத்தைத் திறந்துவிடுகின்றது. மக்கிளவுண் மனந்திறந்து பேச ஆரம்பித்தார்:

'ஐரோப்பிய கலாசாரம் பற்றி நான் ஒரு கட்டுரைத் தொடரை எழுதப் போகிறேன். ஆனால், அதற்கு எனக்கு நம்பகமான தகவல்கள் தேவை. உங்கள் நாட்டில் மாக்ளிம் கார்க்கியைத் தவிர, வேறு யாராவது எழுத்தாளர்கள் இருந்தால் குறிப்பிட முடியுமா?'

'கார்க்கி பின்லாந்து எழுத்தாளரல்ல, அவர் ஒரு மாபெரும் ரஷ்ய எழுத்தாளர் என்று பதிவளித்தார் டாக்டர் லண்டு.

ஒருதடவை தமது குறிப்புப் புத்தகத்தை நோட்டம் விட்ட பின்னர், முறுவலித்தபடியே மக்கிளவுண் மீண்டும் பேசினார்: 'ஆம், நீங்கள் சொல்லுவது சரி என நான் நினைக்கின்றேன்... இரு நாட்களுக்கு முன்னர் அவருடைய 'போரும் அமைதியும்' என்ற திரைப்படத்தைப் பார்த்தேன். அதில் நல்ல கட்டடங்கள் சில உள்ளன'

** 'போரும் அமைதியும்' என்ற திரைப்படம் வியோடால்ஸ்டாய் எழுதிய ஒரு நாவலை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்லவா?' என்று டாக்டர் லண்டு தலையைச் சொறிந்துகொண்டே.

'டால்ஸ்டாய்?... அவரைப் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டதில்லை. முஸோலினியின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை எழுதிவிட்டு இப்போது பின்லாந்து வாசியாக வாழ்கிறார், அவர்தானா டால்ஸ்டாய்?.....' என்று கேட்டார் மக்கிளவுண்.

'இல்லை..... நீங்கள் எமது ஆய்நாட்டுக்கு அவசியம்போக வேண்டும். உங்கள் கட்டுரைகளுக்குத் தேவையான நம்பகமான அரிய விஷயங்களை அறிய முடியும்'

'ஆம் நான் போகத்தான் வேண்டும். ஆனால் அதற்கு அவகாசம் இல்லை' என்றவாறே தனது கடிதாரத்தைப் பார்த்த மக்கிளவுண் மீண்டும் பேசினார்: 'அந்த ஜேர்மன் கண்டு பிடிப்பாளர் வியோதார்டோ டாவினியைப் போட்டி காண நான் மிகவும் விரும்புகிறேன் அவர் பொழுது போக்காக ஓவியம் வேறு வரைகிறார் என்றும் அறிகிறேன். அவர் ஒரு நல்ல ஓவியர் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?'

'சந்தேகமில்லாமல் அவர் ஒரு புவி'

'அப்படியாயின் அவரை எமது நாட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று சினிமா நட்சத்திரங்களை பார்த்து வரையச் சொல்ல வேண்டும். நீங்கள் சிபார்சு செய்யக் கூடிய வேறு ஓவியர்கள் யார்?'

'றெம்பிராண்ட், றூபென்ஸ், றெபின்.....'

மக்கிளவுண் இடைமறித்தார். 'போதும், போதும்!... நான் கேட்பது கன்னிமேரியை உயிரோவியமாய்த் தீட்டிய வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் போன்ற புகழ்பெற்ற ஓவியர்களைப் பற்றி நீங்கள் அவரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா?'

'கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்' அமைதியோடு சொன்னார் டாக்டர் லண்டு.

'நல்லது! கலாசார விவகாரங்கள் குறித்து உங்களுக்கு நல்ல அறிவு இருப்பதுபோல் தெரிகிறது. ஐரோப்பிய இசைவாணர்களைப் பற்றி ஏதாவது கூறுங்களேன்..... ஹங்கேரியரான எமிலி லோலா போன்ற ஐரோப்பிய இசைவாணர்களைப் பற்றி நான் அறிந்துள்ளேன். உலகின் சிறந்த பாடகரான பிரான்ஸ் ஹினோதரா பல இசை நாடகங்களை இசைத்தட்டுகளில் பதிப்பித்துள்ளார்.

'ஏன், அவரும் ஒரு இசை நாடகப் பாடகரா?' ஆச்சரியத்துடன் டாக்டர் லண்டு கேட்டார்.

'ஆம், நான் அப்படித்தான் நினைக்கிறேன். இசை நாடகங்கள் எனப்படுவது இந்த 'Slow Walts' என்பதானே?'

'இருக்கலாம்..... நான் நடனங்களுக்குப் போவது மிக அருமை' அடக்கத்தடன் சொன்னார் டாக்டர் லண்டு.

'நீங்கள் அடிக்கடி நடனமாட வேண்டும். அப்போது தான் நீங்கள் கலைக் கட்டமைவு குறித்து இன்னும் அறிவீர்கள்

பின்லாந்திலும் இசைவாணர்கள் உள்ளார்களா?'

'ஆம்..... பலர் இருக்கிறார்கள்.....'

'டிரம்பட்' வாத்தியக்காரர்களும் இருக்கிறார்களா? மக்கிளவுண் கேட்டார்.

'அவர்களும் இருக்கவே செய்கிறார்கள்'

'இதனை பின்னடைந்த நாடு என்று எவன் சொன்னான்? நான் எனது பயணத்துக்குத் தயாராகும் போது எனக்குப் பலர் பின்லாந்துக்காரர்களைப் பற்றி எச்சரிக்கை செய்தார்கள். பின்லாந்துக்காரர் மோங்கோவிய வம்சாவழியினரென்றும், அவர்களுடைய கலாசாரம் மிகவும் பழமையானது என்றும் எமது பிரதம ஆசிரியர் சொன்னார். இவர்களில் விதிவிலக்கானவர் நல்ல புதுமையான நாடகங்களை எழுதிய மாக்ளிம் கார்க்கி மட்டுமே..... அப்படியல்லவா?'

'மக்கிளவுண், மீண்டும் உங்களைத் திருத்துவதற்காக மன்னிக்கவும். மாக்ளிம் கார்க்கி பின்லாந்துக்காரரல்ல. அவர் ஒரு ரஷ்யர்'

'அதனாலென்ன?..... அவ்வளவு வித்தியாசமில்லை. ரஷ்யா விலும் நல்ல இசைவாணர்கள் இருக்கிறார்களா?.....'

'ஆம்..... சைகோவ்ஸ்கி, ரிம்ஸ்கி-கொர்ஸாகோவ், கச்சாடூர்யான், இளாஸ நோவ்'

மக்கிளவுண் இடைமறித்து, 'போதும்..... போதும்.....! எவ்வளவு விசித்திரமான பெயர்கள். இவன்களெல்லாம் இப்போதுதான் ஒருமாதிரி தலையை மேமே தூக்குகிறார்கள் போலி

ருக்கிறது. இவர்களைப் பற்றி எனது கட்டுரையில் குறிப்பிடலாம் என நீங்கள் கருதுகிறீர்களா?'

'ஆம், நிச்சயம் குறிப்பிடலாம்..... அவர்கள் உலகெங்கும் பிரபலமானவர்கள்' என்றார் டாக்டர் லண்டு.

'ஆனால் எமது நாட்டில் இவர்களைப் பற்றி எதுவுமே தெரியாது. எமது நாடு டியூக் எலிங்டன் முதல் பரி கோல்ட்வாட்டர் வரை உலகின் மிகச் சிறந்த இசைவாணர்கள் தாயகமாகும். இவர்களின் இசைத் தட்டுகளை பாரிஸிலுள்ள செஞ்சதுக்கத்தில் வாங்க முடியும்'

'மக்களவுண், மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள். செஞ்சதுக்கம் மாஸ்கோவில் இருக்கிறது. பாரிஸில் அல்ல'

தமது பையினுள் கையை விட்ட மக்களவுண் துப்பாக்கியை எடுத்து டாக்டர் லண்டுவின் முகத்துக்கு நேரே பிடித்தவாறே 'எனது, அறிவையிட்டு உங்களுக்குச் சந்தேகமா? என்று சற்றுக் கோபத்துடன் கேட்டார்.

'இல்லை'— டாக்டர் லண்டு அமைதியாகக் கூறினார்.

தமது கைக்கடி காரத்தை ஒருமுறை பார்த்துக்கொண்டே மக்களவுண் துள்ளி எழுந்து கொண்டார்; 'நான் உடனே போயாக வேண்டும். இன்னும் ஒருமணி நேரத்தில் நான் கொப்பன் ஹாகெனுக்குப் போகவேண்டும். அங்கு ஆபாச இலக்கியம் பற்றி பெரிய சர்வதேச மகாநாடு நடைபெறுகிறது. நேற்று யாரோ பீதோவன் என்பவர் தனது புதிய ஜாஸ் பாடல்களை இசைக்கவிருக்கிறார்'

மக்களவுண் வெளியேறியதும் மிகுந்த மன ஆறுதலுடன் டாக்டர் லண்டு நாற்காலியில் மீண்டும் அமர்ந்து கொண்டார். ஆனால் அடுத்த கணமே கதவு திறந்து கொண்டது. வாசலில் மீண்டும் அந்த அமெரிக்க கலாசாரப் புலி தலையை நீட்டியது; 'உங்களிடம் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைக் கேட்க மறந்து விட்டேன். 100 மீட்டர் ஓட்டப் போட்டியில் உங்களது சாதனை நேரம் என்ன?' ★

சாவுக்கே சவால் விடுத்தார்

நூல்: சாவுக்கே சவால்
ஆசிரியர்: வினாதிஸ்லாவ் தித்தோவ்

★+++++***** ஏ. ஜே. கனகரெட்டு

அங்கவீணை முடிய பாத்திரமாக்கி இலக்கியம் படைப்பது எளிதன்று. அதுவும் தனது சொந்த அனுபவத்தை அங்கவீணன் இலக்கியமாக வடிக்க முடியும்போது, அவனது படைப்பை மிகை உணர்ச்சியும், தன் உணர்வுகளும் ஊறு செய்யக்கூடிய ஆபத்த இருக்கவே செய்யும். இவ்விரு குறைபாடுகளையும் தவிர்ப்பதே பெரும் வெற்றி எனலாம்.

சாவுக்கே சவால் என்றும் நூலை ஆக்கியவர் எழுத்தைத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தவர் அல்லர். இளம் சுரங்கத் தொழிலாளராக விருந்த தித்தோவ் சுரங்கத்தில் விபத்திலிருந்து தனது தோழர்களைக் காப்பாற்ற, முனைந்தபோது மின்தாக்குகளுக்கு உள்ளாகி அதன் விளைவாக பின்னர் இரண்டு கைகளையும்— அறுவை மருத்துவத்தின்மூலம்— இழந்தார். எட்டு அறுவைகளின் பின்னர் ஓரளவு குணமாகி வீடு திரும்பிய தித்தோவ் எழுத முனைந்தார். அவரது கன்னிப் படைப்பே இந் நாவல். பென்சிலைப் பற்களால் கவ்வியவாறே இதனை எழுதினார் என்றால் அவரது வீரத்திற்கும், உழைப்பிற்கும், விடாமுயற்சிக்கும் வேறு சான்று தேவையில்லை.

இதுவெல்லாம் இவ்வாறாக இருந்தபோதிலும், இப்படைப்பு இலக்கியத்தரம் வாய்ந்ததா என்பதுதான் எம்முன் உள்ள வினா? ஆம், மிக நேர்த்தியான இலக்கியப் படைப்பு இது என்ற நாம் ஐயத் திற் கிடமின்றி விடை பகரலாம்.

கதை படர்க்கையில் கூறப்படுவதால் தன் நிலையைப் புறநிலைப்படுத்துவதற்கு தித்தோவால் முடிகின்றது, மிகை உணர்ச்சியையும் தன் இரக்கத்தையும் தவிர்ப்பதற்கு இவ்வுத்தி பெரிடும் உதவுகின்றது. நாவல் தொடங்கும்போது தான்யா தனது கணவன் ஸெர்கே விடுமுறையில் வீடு வருவார் என எதிர் பார்த்துக் காத்திருக்கின்றாள். சுரங்கத்தில் வேலைபார்க்கும் ஸெர்கேயும் விடுமுறையில் வீடு செல்ல விருப்பத்தை எண்ணி களிப்புற்றுக் காணப்படுகிறாள். இவ்விளந் தம்பதிகளின் மனநிலைக்கு 'ஓத்தாது

புதிய சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 10-00
தனிப்பிரதி -75
இந்தியா, மலேசியா 12-00

(தபாற் செலவு உட்பட)

வது' போன்று வசந்தகாலமும் வழக்கத்துக்கு முன்பே வந்து விட்டது. வசந்தகாலத்தின் வருகையை மிக எளிமையான ஆனால் பயன்முன்பான சொற்கள்மூலம் ஆசிரியர் அழகாக உணர்த்துகின்றார் (பக். 6, 7). இந் நிலையில்தான் எதிர்பாராத விதமாக ஸெர்கேயிற்கு விபத்து நேர்கிறது. ஆனால் 'எதிர்பாராத விதமாக' எனக் கூறுவதும் அவ்வளவு பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. ஏனெனில் 'ஸெர்கேயின் பூட்ச நுனி ஒரு பாறைப்படிவுத் துண்டின்மேல் இடறியது' (பக். 8) என்ற கூற்று, மீள் நோக்கில், 'அபசகுனம்' போல படுகின்றது. இதே போன்றுதான் பின்வரும் உரையாடலும் (பக். 17, 18) 'இசை முறிவாய்' ஒலிக்கின்றது:

'வெட்டு முகப்பிலிருந்து வெளிவரும் வழி அமைத்தது யார்?'

'நாங்கள் தாம். ஏன்? குறுகலாய் இருக்கிறதோ?'

'செட்டென்று புரிந்துகொண்டு விட்டாயே, சமர்த்து!'

'இதோ சரிப்படுத்தி விடுவோம், அகலமாக்கி விடுவோம்'

'உடனே அகலமாக்குங்கள். இன்றைக்குத்தான் சுரங்கத்தில் வேலைசெய்யத் தொடங்கி இருக்கிறீர்களா என்ன, சைத்தான்களா! நேற்றுத்தானே இளம் கம்புனிஸ் டுகள் கூட்டத்தில் பாதுகாப்பு விதிகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒரு காதில் வாங்கி மறுகாது வழியே விட்டுவிட்டீர்களே!'

ஆசிரியரின் கைவண்ணத்தால் பின்வரும் நிகழ்ச்சிக்கு சூட்சுமமாக இவை 'கட்டியங்' கூறுகின்றன எனலாம். ஆசிரியரின் கலைத் திறமைக்கு இவை சான்று,

விபத்திற்கு பின்னர் — அது மிகைப்படுத்தப்படாமல் மிக இயல்பாக வர்ணிக்கப்படுகின்றது. (பக். 20, 22) — ஏறக்குறைய ஒரு ஆண்டுக்கு சற்று குறைவாக. மருத்துவ மனைகளிலே ஸெர்கேயின் வாழ்க்கை கழிகிறது ஸெர்கே மட்டும் என்ன, மனைவி தான்யாவின் வாழ்க்கையும் அங்குதான் பெரும்பாலும் கழிகிறது. இக்கட்டத்தில் இருவருடைய உணர்ச்சிகள், மனப்போராட்டங்கள், எண்ண அலைகள் யாவும் இயல்பாகவும், நேர்த்தியாகவும் வரையப்படுகின்றன. நம்பிக்கையை அறவே இழந்து, மனவீழ்ச்சியை மருத்துவ மனையிலிருந்து விரட்டும் ஸெர்கே, தற்கொலை செய்ய முற்படும் ஸெர்கே, படிப்படியாக வாழ்க்கையிலே மீண்டும் நம்பிக்கையும், தெம்பும் பெறுகிறான். அதுவும் எவ்வளவே கடும் மனப் போராட்டங்களுக்குப் பின்புதான். இதனைக் கைதேர்ந்த படைப்பாளிக்குரிய திறமையுடன் ஆசிரியர் சித்திரிக்கின்றார்.

பிறக்கப்போகும் தலைப்பிள்ளையைப்பற்றி நினைத்து ஸெர்கேய் மகிழ்ச்சி அடையும் மனநிலையில் நாவல் முடியும்போது, வட்டம் முழுமைபெறும் உணர்வு எமக்கு ஏற்படுகின்றது: (ஸெர்கேயின் நாட்குறிப்பிலிருந்து பக். 242) 'இந்த நாட்களிலெல்லாம் நான் இன்பவெறியில் திளைக்கிறேன். எனக்குக் கைகள் இல்லை என்பதை மறந்துவிடுகிறேன். எனக்குச் சிறகுகள் முனைத்துவிட்டன. மலர் கொஞ்சம் இன்ப உலகுக்கு மேலே எங்கோ நான் பறக்கிறேன், பறந்துகொண்டே இருக்கிறேன். சில வேளைகளில் கவலை மேகம் சூழ்கிறது; எல்லாம் நலமே நடந்தேறாமா? நீ எப்படி இருப்பாய், நான் அறியாத, எனக்கு இனிய குழந்தாய்? இத்தனை துன்பங்கள் பட்டுவிட்டபின் எளிய, அவ்வளவு விரும்பத்தக்க மனித இன்பம் நம் வீட்டையும் நகையுறுத்தும் என்று நம்பவே முடியவில்லை.'

நம்பிக்கை வரட்சிமிக்க அநேகமான மேற்கத்திய படைப்புக்களிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்கும் இந்நாவலில் மனித உழைப்பு, காதல் ஆகியவை நாவலின் அனுபவத்திலிருந்து கிளைத்து வலிமை பெறுவதனால் எம்மை ஈர்க்கின்றன.

நாவலாசிரியரின் வாழ்க்கை நோக்கிலே போலித்தனமின்மைக்கு, அவரது முதிர்ச்சிக்கு, பாத்திர வார்ப்பு ஒரு சான்று. நாவலில் வரும் பாத்திரங்களின் குறைபாடுகளை முடி மறைத்து, அவர்களுக்குப் போலி இலட்சிய அல்லது வீர முலாம் பூச ஆசிரியர் முனையவில்லை. இதனாலேயே பாத்திர வார்ப்பு வெற்றி பெறுகின்றது;

பூ. சோமசுந்தரத்தின் தங்குதடையற்ற மொழிபெயர்ப்பின் மூலம் சாவுக்கே சவால் விட்டு தப்பிவந்தவரின் அனுபவத்தில் மூழ்கி, அவர் எப்படி உயிர் பிழைத்தார் என்பதை நாமும் நேரடியாக அறியக்கூடியதாக விருக்கின்றது.

வி ரை வில் வெளிவருகிறது

இர. சந்திரசேகரன் ::::::::::: எழுதிய

“விந்தைகள் செய்த விஞ்ஞானிகள்”

விஞ்ஞானிகளின் வாழ்க்கைசாதனைகளைக் கூறும் நூல்

விண்மதி வெளியீடு

19/4, கம்பனாவீதி

நாவலப்பிட்டி.

இராக் குருவி

— சாந்தன்

அவனுக்கு இது பழகிப் போய்விட்டிருந்தது என்றாலும், இன்றைக்கு என்ன வா அலுப்பு அலுப்பாய் வந்தது. தலையைக் கனக்கச் செய்கிற நித்திரைப் பாரம். நேற்றையைப் போல், ஒன்பது பத்து மணிக்காவது படுத்தால் பரவாயில்லை என்று பட்டது. நேற்றுமழை. வெளியே புறப்படவில்லை. மாலை யிற் பிடித்த மழை, இரவெல்லாம் நசுநசுத்தபடியே இருந்தது. அதற்குப் போட்டியாக, அவன் தாயும் விடாப்பிடியாக மழையைத் திட்டித் தீர்த்துக் கொண்டிருந்தாள். வயிற்றைக் குடைந்த பசியும், தாயின் அற னாயுமாக நேற்றிரவு தூக்கமே பிடிக்காமலிருந்தது.

இன்று என்னடாவென்றால் வயிறு நிரம்பி 'பும்' மென்றிருந்தும், தூக்கம் பாட்டம் பாட்டமாக வந்தும், தூங்க வழியில்லை!

அவனுக்கு அழகையாக வந்தது.

பஸ்தரிப்பில் நின்று, காலே கழன்று விடுகிற மாதிரி வலித்தது.

'அம்மா, போலாமா?.....' தாயின் முன்றலையை இழுத்த படியே கேட்டான்.

'சனியன் புடிச்சவனே, பேசாம இரடா.....! நாளைக்கு எதை விழுங்கப் போறே?'

அவனுக்கு மேலே பேச முடியவில்லை.

வெகு வேகமாக பஸ் ஒன்று வந்து நிற்கிறது. யாரோ ஒரு வன் குதித்தான். அது, வேறு யாரோ.....

தாய், பெருமூச்சு விட்டாள்.

பஸ் பெருத்த சத்தத்துடன் போய்விட்டது. குதித்தவன், எதிர்த்திசையில் நடந்தான். அகன்று கிடந்த தெரு, இப்போது 'வெறிச்' சென்றுகி விட்டிருந்தது.

தூரத் தூர ஒளிக்கூம்புகள். இவர்களுக்குப் பின்பக்கம் சாத்தியிருந்த கடையினுள்ளே பேசுக் குரல் கேட்டபடியிருந்தது. யாரோ கேட்டான்:

'மச்சான், வெலாவ சீயத?'
'எக்கொளஹட காலாய்!'
'ஐயோ! பத்தே முக்காலா'

'பாவிப்பயல்! ஏமாத்திட்டுப் போனானே, கன்றூவி....' தாய் மெல்லத் திட்டுவது தெளிவாகக் கேட்டது. அவள் யாரை எதிர்பார்க்கிறாள் என்பது அவ

னுக்குத் தெரியும். 'அந்திக்கு, அந்த மூலைக்கடைக்கு அழைச்சிட்டுப்போய், சாப்பிடப் பண்ணினானே — அந்தச் சருளைத் தலையன் அவனானாணிக்கும்....' 'பத்து மணிக்கே வாறதாச் சொன்னானே, இனி எங்கே வரப்போறான்?' அவளின் குரல் சினுங்கியது.

'அவன் வராட்டா நல்லது. வந்தானே, எங்க அலையணுமோ..... வேளைக்குப் படுத்துத் தூங்கக்கூட முடியாதே...' என்ற பயம், 'ஆண்டவனே அவன் வரக்கூடாது' என்று எண்ணவைத்தது.

'ஆண்டவனே..... அந்த மனுசன் வராட்டிக்கி நாளைக்கும் பட்டினியாப் போமே.....' தாய் புலம்பினாள்.

'அண்ணன் குடுத்து வைச்சவன்' எங்கு திரிவானே — பகலில் ஆளைக் காணவே கிடையாது. இரவில் ஏழெட்டு மணிக்குள் வந்து படுத்து விட்டதாக அடுத்தநாட் காலையில் அவன் சொல்லும்போது, எரிச்சலாய் வரும்.

'அம்மோவ், அண்ணனைக் கூட்டிப் போயேன்.....? அவன் ஒருநாள் கேட்டான்.

'கேடு கெட்டவனே அவன் தலைக்கு மிஞ்சிய பையன்டா. தொழிலைக் கெடுக்கவா சொல்லுறே.....?'

அவனுக்குப் புரியவில்லை.

'அண்ணன், பகலில் தொழில் தானே செட்கிறான்.....' எங்கு போவானே, என்ன செய்வானே தாய்க்கு ஒரு சதங் கொடுப்பதே கிடையாது.

'உன்னை உழைப்பு எனக்கு வேணும். நீ சாப்பிட்டுச் சொள்கியமா இரு. இன்றைத் தேவை யானே என்னைக் கேளு...' தாய்

சொன்னாள். 'உன்னை உன் சல்லி எனக்கு வேணும்!'

அண்ணனுக்கு பன்னிரண்டு வயதாம். இவனிலும் நாலு வயது பெரியவன்.

'உனக்கு எட்டு வயதாடா? சின்னப் பையன்போல் நாலு வயதுக் காரன்போல் இருக்கிற இவனைப் பார்த்தவர்கள் நம்ப மாட்டார்கள்'

யாரோ தூரத்தில் வருவது தெரிந்தது. 'ஆரோ வாராங்க, அவன்தானா?' தாய் கேட்டாள்;

'ஐயோ! வந்திட்டானா?.. இவனைக்குத் தூக்கம் போச்சு...' அவன் கண்களை இடுக்கி, பார்வையைக் கூர்மையாக்கி, அந்தச் சந்தினுள்ளே பாசுத்தான். மங்கிய தெரு விளக்கின் வெளிச்சத்தில் அடையாளத் தெரியவில்லை.

உருவம் கிட்டே வந்தது.

'அப்பாடி! அவனில்லை..... ஆரோ கிழவன்'

'அந்த ஆனில்லை' தாய் பதில் பேசாமல் நின்றாள்.

இன்றைக்கு மட்டுந்தப் பினால் போதுமென்றிருந்தது. அப்படியொரு அசதி. கண் ஆஸ்பத்திரியடியிலிருந்து நடந்து வந்த களைப்பு வேறு. அவன் துவண்டான்.

இது ஒன்றும் அவனுக்குப் புது அநுபவமில்லைத்தான். இப்படி நின்றுவிட்டு, பிறகு எங்கோ போனால்—? அவை என்ன வீடுகளா? எங்காவது மூலை முடுக்கு, எலி வளைகள்.....

'ராஜா, இப்படிப் படுத்துக்க..... தூங்கு. நான் வந்து எழுப்பேரேன்' என்று, அவனுக்குத் தெரியாத — ஆனால், அவனுக்குத் 'தெரிந்த' — எவனுடனோ, அவள்; அறைப்புறமோ,

விட்டுப்புறமோ இவனை விட்டு விட்டு அந்தர்த் தியானமாகி விட்டால்; திரும்பவும் இவனை வந்து எழுப்பும்பேரது, படுத்த இடமும் புர்வாமல் தூங்கியதுந் தெரியாமல், தூக்க கலக்கத் தோடு இவன் மலங்க மலங்க விழித்துக் கொள்வான். அசதியுங் களைப்புமாக, தொய்கிற இருளில் இருவரும் மறைகிற அந்த வேளையில் தான், அநேகமாக விடிந்துகொண்டு வரும்.

பகலெல்லாம் அவன் உறங்குவான். ஒரே அலுப்பாயிருக்கும் - காய்ச்சல் மாதிரி. மற்றப் பயலுகள் விளையாடும் போதெல்லாம் இவனுக்கு ஓட்டமனம் வராது.

முதல் நாள், தாயைக் கேட்டான்:

‘ஏம்மா? எங்கே போகணும்?’

அது, முதல் நாள்தான் என்று நினைவு. முதல் நாள் நினைவில்லை என்றும் நினைவு. ‘என்றே ஒருநாள்’ என்று வைத்துக் கொண்டாலுங்கூட, அவன் கேட்டது உண்மைதான். தாய் சொன்னாள்: ‘தெரிஞ்ச ஒருத்தர் வருவார் அவர் சந்திக்கவும் வா.....’

அந்த ‘தெரிஞ்ச ஒருத்தர்’ ஒருத்தராயில்லை. ‘அம்மாடி! இத்தனை தெரிஞ்சவங்களா!’— என்றிருந்தாலுங்கூட, இப்படி எப்போதுமே அவர்களைத் தேடிப் போவது அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆரம்பத்தில் ஒரே ‘குஷி’ யாயிருந்தது. ‘கார்ணியல்’ மாதிரி விளக்குகள் ஜொலிக்கிற கொழுப்புப் பட்டணத்தின் வீதிகளில் நடைபழகுகிற அந்த உல்லாசம்..... தாயின் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு பஸ்ஸாய்

ஏறி இறங்குகிற குதியாட்டம்... எல்லாமே அவனுக்குப் பிடித்திருந்தது.

நாளாக, ஆக. அதிலும் அலுப்பு. ‘என்னடா தூக்கங்கூட இல்லாம!...’ என்று இருக்கும். ஒருநாள் இப்படித்தான் களைத்துச் சோர்ந்த ஒருநாள்— தாயைக் கேட்டான்:

‘ஏம்மா? நானும் வரணுமா? என்னை விட்டுட்டு நீ தனியா போனாட்டியா?’

‘இல்லே ராஜா. உங்கப்பாவுமில்லாத எனக்கு நீதானே துணை? நான் தனியாப் போலாமா? போன இந்தப் பொலிசுக்காரங்க பிடிச்சிட மாட்டாங்களா? நீ கூட வந்தா, ஆருங்கேட்க மாட்டாங்கடா..... வந்துடு’ தாய் கெஞ்சினாள்.

அவனுக்குப் பாவமாயிருந்தது. ‘அம்மா, பாவம். இந்த அண்ணன் தடியன் வேறு திட்டித் தொலைக்கிறேனே.....’

அவன் துணைதான்! நிசமாகவே. அன்று வெள்ளவத்தை யில் பஸ்குக்கு நின்றபோது பொலிஸ்காரர் மிரட்டினாரே.

‘என்ன செய்யறாய் இந்த நேரத்திலே?’

‘பஸ்குக்கு நிக்கிறேன், தொரை.....’

‘இந்த நேரத்திலே பஸ்ஸா? எனக்கு உங்கட வேலை தெரியாதா?’

‘இல்லை. தொரை நிசமாத்தான். இதோ பையனோட, இங்க உறவுக்காரங்க லுட்டுக்கு வந்தாப்பல நேரமாச்சு’ அவன் பையனைக் காட்டினான். பொலிஸ்காரர் போய்விட்டார். அவனுக்கு அப்போது தலைகொள்ளாத பெருமை.

இன்றைக்கு அப்படி யாராவது ஒரு பொலிஸ்காரராவது வந்து தூரத்தினால் பரவாயில்லை என்று பட்டது. சுற்றுமுற்றும் பார்த்தான். யாரும் வருவதாகத் தெரியவில்லை. எதிடே கட்டிடங்களுக்கு மேலாக மருதானை ரெயில்வே ஸ்டேஷனின் மணிக்கூடு ‘பளிச்’ சென்று நெரிந்தது.

‘எத்தனை மணிமமா?’

‘எங்கடா இருக்கு, ஒரு லோசு? பேசாம இரு’

‘அங்க பார்.....’ அவன் காட்டினான்.

‘பதினொண்ணரை’

‘போவமா? அந்தாள் வர மாட்டாரா?’

அவள் பேசவில்லை.

அவன் அந்த ‘ஷெட்’ டின் கிராதிக்க கம்பிகளைப் பிடித்து, அதன் மேல் தலையைச் சாய்த்துக் கொண்டான். கம்பி ‘சில்’ லென்று குளிர்ந்தது. கண்ணத்தை அழுந்தப் பிடித்துக் கொண்டான். கண்கள் சொக்கின.

தாய், முதுகில் தட்டினாள். ‘வாடா இனிப் போகலாம்...’

அவனுக்கு சந்தோஷமாயிருந்தது — ‘போலாமா?’

வே
ச
ம்
மருதார்
அலிகான்

‘அந்த ஆள் வரல்லையா! பாவி! ஏமாத்திட்டுத் தொலைஞ்சான். நாளை வயித்துலை மண். நீ வா.....’

அவனுக்கு இப்போது தாயைப் பார்க்க ரொம்பப் பாவமாயிருந்தது.

அவன் கையைத் தன் கைக்குள் பொத்தியபடி அவள் முன்னே நடந்தாள். அவன் பின்னால் இழுத்தான்.

‘நடந்தா போகனும் கொம்பனி வீதிக்கு?’

‘வாடா; ஏதாவது டாக்ஸி வரும்’ நடந்தார்கள்.

டார்லி றேட்டில் வந்த போது, அவள் சொன்ன மாதிரியே டாக்ஸி ஒன்று வந்தது; கையைத் தட்டினாள். டிரைவர் தெரிந்தவன்தான். சிறில் மாமே!

‘என்ன? வேளைக்குத் திரும்பியாச்சு’ சிறில் சிங்களத்தில் கேட்டான்.

‘கண்ணாவி! என்னை வீட்டிலே கொண்டு விடு. சல்லி பிறகு தர்றேன்’ கார்க்க கதவைத் திறந்தபடி அவள் சொன்னாள்;

கிராமத்து பாடசாலைக்கு பிள்ளைகளை சேர்ப்பதில் அயராது உழைத்த அதிபர் அவரின் மகனை கொழும்பு றேயல் கல்லூரியில் சேர்ப்பித்திருக்கிறார்.

எட்டாத கனி

மூலம்: வி. பியசோம பெரோ
தமிழில்: ஏ. பியதாச

சில நாட்களாகப் பெய்த மழை அன்று நின்றது. காலைக் கதிரவன் பூமியை முத்தமிடத் தொடர்ந்தான். ஈரம் காயத் தொடங்கியது.

‘இன்று நல்ல நாள்’ இனிமையாக அவன் தனக்குத் தானே சொல்லிக்கொண்டான்.

வேலு தன் ஆயுதப் பெட்டியைக் கையில் எடுத்தான். மறு முறையும் தெய்வ ரூபத்தையே ஏறிட்டுப் பார்த்தபடி பெட்டியைத் தோளுக்கு மேல் வைத்துக்கொண்டு தெருவில் இறங்கினான். அங்கும் இங்கும் பார்வையைச் செலுத்தாமல் தலையைப் பூமியை நோக்கித் தொங்க விட்டபடியே அவன் மெல்ல மெல்லப் பிரதான தெருவுக்கு வந்துகொண்டிருந்தான். தலையை நிமிர்த்திக் கொண்டு வாசற்படி வரை வர வேலுவுக்குப் பழக்க மில்லாவிட்டாலும் அபசகுணங்களைக் காண விருப்பமில்லாதவனாய் அப்படிச் செய்தான். தலையைத் தொங்க விட்டுக்கொண்டு போவதால் குறைந்தது கல்விற் கால் தடுக்காமலாவது போக முடியுமென்ற நம்பிக்கை அவனுக்கு வந்தது.

வேலு கடைத் தெருவுக்கு வரலானான்.

இன்னமும் அங்கு குதூகலங்கள் ஓயவில்லை. பள்ளிக்கூடம்

போகும் பிள்ளைகளும், வேலைக்குப் போகும் மனிதர்களும், பற்பல காரியங்களுக்காகப் போகும் ஆட்களினாலும் நடைபாதை எங்கும் ஜனங்களால் நிரம்பி இருந்தது. ஆனாலும் அவன் தினந்தோறும் உட்கார்ந்திருக்கும் வாகை மரத்தடியில் மட்டும் இன்னமும் இடம் காலியாகவே இருந்தது.

பக்கவாட்டில் ஏதோ ஒரு வேறுபாடு இருப்பதை அக்கம்பக்கம் பார்த்த வேலு உணர்ந்தான். வேறு நாட்களிற் கிடையாத ஒருவித வெளிச்சம் நாலா புறமும் படர்ந்திருந்தது. ஆனால் அது எப்படி, எந்த முறையில் வந்தது என்று வேலுவால் ஒரே யடியாக நிச்சயித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அவன் அதற்குக் காரணம் அறியும் நோக்கத்துடன் அக்கம்பக்கம் பார்த்தான்.

மார்ட்டின் ஐயாவின் துவணகிரி ஹோட்டல் அங்கு இல்லாததை அப்போதுதான் அவனால் காண முடிந்தது. சைமன் ஐயாவின் பேப்பர் பலகையும், பேபி நோனுவின் மரக்கறிப் பெட்டியும் சாய்பு நானுவின் இரும்புச் சாமான் கடையும் கண்ணுக்கெட்டிய தூரத்திலாவது காணக்கிடைக்கவில்லை. சோமதாசாரேஸ் துண்டுகள் சேர்த்துக் கொள்ளுவதற்காகச் செய்தி

ருந்த சிறிய குடிசையும் அங்கிருந்து அகற்றப்பட்டிருந்தது.

பிளாட் பாரங்களிலுள்ள கடைகள் எல்லாவற்றையும் நகரசபையார் அகற்றுவார்கள் என்ற செய்தி உண்மையாகி விட்டமை அவனது நினைவுக்கு வந்தது. ஆனாலும் இதற்கு முன்பும் பிளாட்பார்க் கடைகளையும் குடிசைகளையும் எத்தனை தடவைகள் உடைத்து உடைத்துப் போட்டார்கள்! ஆனால் அந்த எல்லாத் தடவைகளிலும் காளாணைப்போல் அவை மீண்டும் தோன்றுவதை அவனால் காண முடிந்தது. அது அவனின் மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமானது. அவனும் தன்னுடையதென்று உடைத்து நொறுக்கிப் போவதற்குத் தக்க குடிசையொன்று இல்லாததால் சந்தோஷமடைய முடியும். விசாலமாக வளர்ந்த வாகை மர நிழல் அவனுக்கும் அவனின் ஆயுதம் தாங்கிய பெட்டிக்கும் போதுமானதாகியது. வாகை மரத்திலிருக்கும் காக்களினால் வரும் தொல்லைகளைத் தவிர அவனுக்கென்று நேர்ந்த வேறு எந்தவித இன்னல்களும் இல்லை.

காலம் கடந்து போவது வேலுவுக்குத் தெரியவில்லை. இந்நேரம் வரை அவனின் துணையை நாடி யாராவது வர வுமில்லை. சோம்பேறித்தனம் அவன் உடலை வளைத்துக் கொண்டது. அதை விரும்பாத அவனுக்கு, அவசரமாகச் செய்து முடிக்காத ஒரு செருப்பு ஜோடி ஆயுதப் பெட்டியில் இருப்பது நினைவிற்கு வந்தது. அவன் செருப்பு ஜோடியை வெளியே எடுத்தான். அவன் முகமெங்கும் சந்தோஷக் குறிகள் படர்ந்தன. இதழ்கள் இரு புறமாய் விரிந்து எழுப்பிய புன்னகை அவன் மன திற் சிக்கிய இனிமையான இர

கசியத்தை வெளியே சொல்வதைப் போலாகியது.

தங்கம்மாவுக்குப் புதிய தோர் செருப்பு ஜோடி நிச்சயமாகச் செய்து கொடுப்பதென்று அவன் இரண்டு கிழமைகளுக்கு முன் கூறி இருந்தான். ஆனாலும் தன்னுடைய முதலாம் பரிசை மிகவும் அழகாகச் செய்யும் திட்டத்தினால் அதை இன்னும் செய்து முடிக்கவில்லை. தங்கம் மாவும் அப்படியொன்றும் விசேடமாக எதையும் எண்ணவில்லை, அவள், அவனைவிட நாலு வருடங்கள் முதிர்ந்த, ஒரு பிள்ளையின் தாயுமாகியதால் வாழ்க்கையின் பாரத்தைப் பற்றி அறிந்த நற்குணங்கள் படைத்த தாயானான். சரிவர உண்ண, உடுக்க இல்லாததால் தன் உடம்பு மெலிய ஆரம்பித்திருந்தாலும் மனனிருந்த அழகே உருவான உடற்கட்டு இப்போ இல்லாததால் அவள் சிறிதளவு கூட கவலைப்பட்டுக் கொள்ளவில்லை.

ஆனாலும் அவள் வேலுவின் மேல் விருப்பமாக இருந்தாள். வேலுவின் வாட்டசாட்டமான உடற்கட்டும், காரியத்தில் கண்ணையிருக்கும் நோக்கமும் அவனைப்பற்றிய விசுவாசத்தை வளர்க்கக் காரணமானது. அதை விட வேலு தன் பிள்ளையிடம் காட்டும் அன்பும் ஆதரவும் அவளின் இணைப்புக்குச் சம்மதமானது.

கடந்த மழை நாட்களில் இங்கே வராததால் வேலுவிற்குத் தங்கம்மாவைச் சந்திக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்காமற் போய் விட்டது. தொடர்ந்து தொடர்ந்து பெய்த மழையாலும், சின்னவனுக்கு ஒரு பிஸ்கட்டை வாங்குவதற்காவது கையில் ஒரு செம்புக் காசும் கிடைக்காத

தால் அவன் தங்கம்மாவின் வீட்டுக்குப் போகவில்லை. பண்பாட்டையே எண்ணி இருந்ததால் தங்கம்மா ஒரு நாளாவது அவன் இல்லத்திற்குப் போகாவிட்டாலும் அவனைச் சத்திப்பதற்கு அந்த வாகை மரத்தடிக்கு வருவதற்கு பழக்கப்பட்டிருந்தான்.

சிலசமயம் இன்று அவள் தன்னைத் தேடி வரக்கூடுமென்று நினைவு அவனுக்கு வரவும் கொஞ்சம் சந்தோஷத்தால் மகிழ்ந்தது. முடிந்தவரை தன் சுவாதினைத்தை அடக்கிக் கொள்வதில் அவனுக்கு ஆசை ஏற்படும். அவளை இதற்குப் பிறகாவது சில்வா துரையின் பங்களாத் தோட்டத்திற்கு வேலைக்குப் போக வேண்டாமென்று சொல்வதற்காக அவன் இதயத்தைக் கல்லாக்கிக் கொண்டான். தான் சம்பாதிக்கும் பணம் போதுமென்று அவளுக்கு புரியும்படி உணர்த்திச் சொல்ல வேண்டியதாயிற்று.

ஆனால் தங்கம்மா அது போன்றவைகளுக்குச் சீக்கிரத்தில் மகிந்துபோக முடியாதவளாயிருந்தான். வேலு எவ்வளவு தான்கஷ்டப்பட்டாலும் அவனால் நாளுக்கு மூன்று நாலு ரூபா தான் சம்பாதித்துக் கொள்ள முடிந்தது. அதுவும் நிரந்தரமாக விடைக்கக் கூடியதுமல்ல.

‘இந்தச் செருப்புக்கு ஒரு ஆணி அடித்துத் தருகிறீர்களா?’

ஒரு பெண்ணின் குரலால் வேலுவின் மனோராஜ்யம் இடிந்து விழுந்தது. அவன் நிமிர்ந்து தன்முன் செருப்பைக் கழற்றி நீட்டிய பெண்ணைப் பார்த்தான். அவன் ஒரு அழகான பெண். அவனுக்கு தங்கம்மாளைப் பற்றிய நினைவு வந்தது. ஆயினும் இந்நேரம் அதைப்பற்றி நினைக்கக்கூடிய நேரம் அல்ல. அவன்

சீக்கிரமாய் செருப்புக்கு ஆணி யொன்றை அடிக்க முற்பட்டான்.

‘டேய்.....!’

இன்னும் யாரோ கூப்பிடலானார். அவன் மறுமுறையும் தலை தூக்கிப் பார்க்கும் போது முகத்தையே பார்க்கக் கூடிய பொலிஷ் பண்ணியிருந்த கறுப்பு சப்பாத்தும், முழங்கால் வரை நீண்ட நீல நிற மேஸ் ஜோடியும், ஒவ்வொன்றாக அவன் விழிகளுக்குட்பட்டன.

‘எழுந்திரடா...! எழுந்திரு, எழுந்திரு. பிளாட்பார வியாபாரம் செய்யக்கூடாதென்று தெரியாதா.....!’

‘ஐயோ ‘ராலாமி’ ...!’

‘என்னைக் கும்பிடத் தேவையில்லையடா! எழுந்திரு! இது சட்டம். இனிமேல் யாராவது இவ்விடத்தில் வியாபாரம் செய்ய முடியாது.....! ம... எழுந்திரு!’

தான் செய்யத் தொடங்கிய வேலையையும் சரியாகச் செய்து முடியாமல் வேறு செருப்பை அந்தப் பெண்ணிடம் கொடுத்தான். பெண்ணின் முகத்திலோ சந்தோஷம். சலிப்புக்களை காண முடியவில்லை. அவள் செருப்பை காலிலணிந்து அதைப் பூமியில் இழுத்தபடியே போகலானாள். வேலு சீக்கிரமாய் தன் ஆயுதங்களைப் பெட்டியில் அடுக்கி, எழுந்து பெட்டியைத் தோளுக்குத் தூக்கினான்.

அவன் பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு அந்த இடத்திலிருந்து போகும்வரை பார்த்திருந்த பொலிஸ்காரரோ பனத்தில் தனது வீரத்தை அடக்கிக் கொண்டு வேறுபக்கமாய் நடந்தார்.

வேலு வேண்டா வெறுப்பாக முன்னுக்கு நடந்தான்.

வியத்நாம் கவிதை

கல்லறை

மூலம்: ட்ரங் தான்
நமிழாக்கம்:
கு. இராமச்சந்திரன்

காலந்நூர்க்குக் காலம்
பகைவர் வருவர் -

எங்கள்
படைப் பலத்தைக்
குறைப்பர்

பச்சைப் பச்செலென்னும்
குன்றமும்
செக்கச் செவேலென
மாறும்

அத்தோடு
அம்மண்ணும்
இடுகாடாய்
ஆகிடும்
அவர்களுக்கு.

வினையாட்டும்
தொழிலும்

முதார் முகைதீன்

பசியை எடுக்க
நிங்கள், [நீர்
வியார்வையைக் கொட்டுகின்
பசியை அடக்க
வியார்வையைச் சிந்துகின்றோ
நாங்கள் [ம்

கனவுகள்

அன்பு ஜவஹர்ஷா

ஆலயத்தில் போதகர்
எல்லாம் ஓதி
முடித்தார்
கனவு கலைந்து
மக்கள் எழுந்து சென்றனர்.

திடீரென நடந்த இச் சம்பவத்தினால் மனவருத்தமடைந்த பிளாட்பாரமாய் நடந்த மக்கள் வேலு போகும் வழிமேல் விழிவைத்துப் பரிதாபமாகப் பார்க்கலானார்கள்.

மெல்ல மெல்ல யோசனை தாங்கிய சிந்தனையுடன் நடந்த வேலு, தன் எதிர்காலம் பற்றிப் பயப்படலானான். சில நிமிஷங்களுக்கு முன்னர் மனத்திற்கு ஆறுதலாக இருந்த இனிமையான நினைவுகள் கலைந்து, நிச்சயித்துக் கொள்ள முடியாத அபாயமான நிலை அவன் மனக் கண்முன், தோன்றலாயிற்று.

ஆயினும் நடந்தவைகளை நினைத்துப் பின்வாங்கக் கூடிய நேரம் இதுவல்லவென்று அவனுக்குத் தெரிந்தது. தனக்குள் இருக்கும் சிரம சக்தியின் மேல் விசுவாசத்தை வைக்கும்வரை விதியிலிருந்து தன்னை விரட்டியதுபோல தன்னைத் தோற்கடிக்கும் சக்தி வேறு யாரிடமும் கிடையாது என்ற எண்ணம் விளங்கவும் அவனின் ஒளிமயமான எதிர்காலம் மறுபடியும் தன்னைத் தேடிவரும் என்ற விசுவாசம் அவனுக்குண்டானதும் அவனிதழ்களில் மறுபடியும் அந்தப் புன்னகை எழும்பியது.

கெனமன் பாரியாரின்
பாத்திக் கண்காட்சிக்கு
சோவியத் புகழாரம்

“மனித உலகமும் பிராணிகள் உலகமும் பார்வையாளர்களின் கண்களை பறிக்கின்றன - நாட்டியமாடும் மாடொன்று, பறக்கும் மீடு என்று, அதிசய பறவையொன்று அதற்கடுத்து அரிசி புடைக்கும் பெண்ணொருத்தி. அதற்கும் அப்பால் வயலில் புனர் நடுகை செய்யும் விவசாயிகள். நவீன வாழ்வில் ஊறித் தினைத்த இன்னொரு சித்திரம். அது விண்ணுலகைப்பற்றியது. ஒரு பெரிய படைப்பு விண் கோளங்களை சித்திரிக்கிறது. பிரமிக்கத்தக்க வர்ண ஜாலம் திறமை வாய்ந்த ஓவியர் ஒருவரின் சிருஷ்டிகள்”

இவ்வாறு கூறுகிறது மாஸ்கோ கிழக்குலக கலை மியூஸியத்தில் நடைபெறும் திருமதி ஓய்டா கெனமனின் பாத்திக் கண்காட்சியைப் பற்றிய எபிஎன் விமர்சனம்.

அமைச்சர் கெனமனின் பாரியார் ஓய்டா கெனமன் ஈழத்தின் தலைசிறந்த பாத்திக் கலைஞர்களில் ஒருவர்.

இவருடைய கண்காட்சி இங்கு ஒருவாரத்துக்கு முன்னர் ஆரம்பமானது.

கண்காட்சிக்கு வருகை தருவோர் ஓய்டா கெனமனின் படைப்புகளை பெரிதாக மதிப்பிட்டுள்ளனர்.

சோவியத் கலாச்சார அமைச்சின் உயர் அதிகாரிகளில் ஒருவரான எ. உறல் தூரின் திறப்புவிழாவில் பேசுகையில், “செழுமைமிக்க திறமைவாய்ந்த கலைஞர்” என்று திருமதி ஓய்டா கெனமனைப் பாராட்டினார்.

கலைஞர் பல துறைகளில் பரிச்சயம் பெற்றவர். தொன்மையான - சாகவதமான பாத்திக் துறைக்கு புதிய ஜீவனை ஊட்டி உள்ளார் என்று விமர்சனம் பாராட்டுகிறது.

பாத்திக் பாஷையில் உணர்ச்சிக்கு உத்வேகமூட்டி உணர்வை வெளிக்கொண்டு வருவதில் உச்சிக்கு சென்றுள்ளார். கலைஞர் என்று ஸ்ரீ லங்கா ஸ்தானிகர் கே. ஈ. எ. வீரதுங்க திறப்பு விழாவில் பேசுகையில் அபிப்பிராயம் கூறினார்.

அடுத்த தினம் திருமதி கெனமன் படைப்புப் பணியில் ஈடுபட்டபோது கலைஞரின் சிருஷ்ட இரகசியத்தை அவதானிக்கும் சந்தர்ப்பம் மாஸ்கோ கலைஞர்களுக்கு கிட்டியது.

ஈழத்தில்
தமிழ்ப் படங்களின்
தயாரிப்பு

— கே. எஸ், சிவகுமாரன்

ஈழத்தில் ஒன்பது மாகாணங்களும் 22 மாவட்டங்களும் இருக்கின்றன. இந்த ஒன்பது மாகாணங்களிலும் அனேகமாக சகல மாவட்டங்களிலும் தமிழ் மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். பரம்பரையாக வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தமிழ்பேசும் மக்கள் கூடுதலாக வாழ்கின்றனர். ஆனால் தமிழ் பேசும் மக்களின் மொத்த எண்ணிக்கையில் விகிதாசார அடிப்படையில் பெருந்தொகையானோர் வடக்குக் கிழக்கு தவிர்ந்த ஏனைய மாவட்டங்களிலேயே கூடுதலாக வாழ்கிறார்கள். இங்கு தமிழ் பேசும் மக்கள் என்று கூறும்போது யாழ்ப்பாணத் தமிழர் மட்டுமல்ல மட்டக்களப்புத் தமிழர், திருகோணமலைத் தமிழர், மன்னார் தமிழர், வவுனியாத் தமிழர், புத்தளத் தமிழர், கண்டித் தமிழர் இதர மலைநாட்டுத் தமிழர், கொழும்புத் தமிழர் ஆகியோரையும் குறிக்கும். தமிழ் பேசும் மக்கள் தமிழர் மாத்திரமல்ல. இஸ்லாம் மதத்தைத் தழுவி முஸ்லிம் மலேய மக்களும் தமிழ் பேசுகின்றனர். இவர்களிலும் வட்டாரத்திற்கு ஏற்றவாறு பேசப்படும் தமிழ் வேறுபடுகிறது. இந்த நிலையில் ஈழத்தில் தமிழ்ப் படங்களின் போக்கு எத்தகையதாக இருத்தல் வேண்டும் என்பது அடிப்படைக் கேள்வி.

முதலில் பேசப்படும் உரையாடல்களை எடுத்துக்கொள்வோம். ஈழத்தில் இதுவரை தயாரிக்கப்பட்ட படங்களில் ஒரு பெரிய குறை அவற்றில் பேசப்படும் மொழி ஒரு சீர் உடையதாக அமையாததே. யாழ்ப்பாணத்தை சேர்ந்தவர்களும் இந்திய தமிழ்ப் பாங்கில் பேசி நடித்த பெரும்பாலும் அங்கு யதார்த்தம் குன்றி படத்தின் முழுமையையே கெடுத்து விடுகிறது. எனவே ஈழத்து தமிழ்ப்படங்கள் ஈழத்து முத்திரையுடையதாகக் கணிக்கப்பட வேண்டுமாயின் முதலில் ஈழத்துப் பேச்சு வழக்கு அவற்றில் இடம்பெற வேண்டும்.

ஈழத்துப் பேச்சுவழக்கில் எந்த வழக்கு இடம்பெற வேண்டும் என்பது அடுத்த கேள்வி. இதற்கு இலகுவில் பதில் அளித்துவிடலாம். எந்த எந்த வட்டாரச் சூழ்நிலையை கதை சித்திரிக்கிறதோ அந்த அந்த வட்டார மொழியில் படக்கதை உரையாடல் அமையலாம். உதாரணமாக மட்டக்களப்பு முஸ்லிம்களின் மீனவர் வாழ்க்கையை சித்திரிக்கும் ஒரு திரைப்படத்தில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் அல்லது கொழும்பு போன்ற இடங்களில் பேசப்படும் ராகம் குறைந்த நேரடியான தமிழ் அல்லது பதுனையில் பேசப்படும் இந்திய உச்சரிப்புத் தமிழ் இடம்

பெறக் கூடாது. அதேபோன்று கொழும்பு போன்ற பெரிய நகரங்களின் வாழ்க்கைப் போக்கை சித்திரிக்கையில் பல்கலை நாகரிகமும் கலப்பதனால் ஏற்படும் ஆங்கிலத் தமிழ் (குறிப்பாக மத்திய தர அல்லது மேல்தட்டு வட்டார கதையாக அமையுமாயின்) இடம் பெறுவது தவிர்க்க முடியாது. இதில் இருந்து பெறப்படுவது யாதெனில் பிரதேசச் சார்புடைய படங்கள் வெளிவருவது வரவேற்கத்தக்கவை என்பதாவும். அதாவது இந்தியப் படங்கள், தமிழ், மலையாளம், வங்காளம், மராத்தி, ஹிந்தி என்று அமைவது போல ஈழத்துப் படங்களும் தமிழ் — சிங்களப் படங்களாக அமையும் அதே வேளையில், தமிழ்நாட்டுத் தமிழ் படங்கள் மாவட்ட அடிப்படையில் அமைவது போன்று ஈழத்துத் தமிழ்ப்படங்களும் பிரதேச அடிப்படையில் அமைவதனால் சிக்கனமான குறிக்கோளுடன் படத்தை எடுக்க முடியும்.

இவ்விதம் பிரதேச அடிப்படையில் அமைந்த படத்தையார் விரும்புவார்கள். மற்றைய பிரதேச மக்களுக்கு இவை விளங்க மாட்டாவே, என்ற கேள்விகள் பாமரத் தன்மையானவை. தென் இந்தியப் படங்களையும் வட இந்தியப் படங்களையும் பார்த்துப் பழகிப்போன்ற மக்கு அப்படங்கள் மூலம் பெறப்படும் ரசனையே அடிப்படையான ரசனை என்று நாம் தவறாகக் கணித்துக்கொண்டோம். இந்தப் போக்கில் இருந்து நாம் விடுவித்துக்கொண்டதன் மூலம் எமது பார்வையாளர் மத்தியில் புதிய ரசனையை நாம் உண்டுபண்ணலாம். வங்கத்தில் சத்தியஜித்ராய், மிர்னாட்சென், நிஷிகேஷ் முகர்ஜி போன்றோர் உருவாக்கிய ரசனை

யும், கேரளத்தில் ஆடுர் கோபாலகிருஷ்ணன், ஏப்ரலும் போன்ற புதிய திரைப்பட நெறியாளர்கள் உருவாக்கும் ரசனையும் நமது நாட்டில் லெஸ்டர்ஸ் ஜேம்ஸ் பீரிஸ், நிறூல் சிங்ஹு போன்றோர் உருவாக்கும் ரசனையும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

ராயின் வங்கத்துப் படங்களை மொழி தெரியாமலும் நாம் ரசிக்கிறோம். காரணம் என்ன? மொழியையும் மீறிய அனுபவ உணர்வு அப்படங்கள் மூலம் பரிவர்த்தனை செய்யப்படுவதே. அவ்வாறு நாம் நெறிப்படுத்தும் தன்மைக்கேற்ப புதிய ரசனையை உண்டுபண்ணலாம். புறத்தில் பிரதேசத்தன்மை கொண்ட இந்தப் படங்களில் உள்ளார்ந்த மனிதப் பொதுத்தன்மைகள் வெளிப்படுத்தப்படலாம். ஒரு சில உலகளாவிய மனிதப் பண்புகள் உள்ளன. அவை பிரதேச தேசிய வரையறைகளையும் மீறியவை. "எமது ஈழத்து தமிழ்ப் படங்கள் பிரதேச அடிப்படையாகக் கொண்டு, பொதுவான ஈழத்துத் தன்மையை பிரதிபலித்து உலகளாவிய பண்புகளை உணர்த்தி நிற்கலாம்."

ஈழத்துத் தமிழ் படங்களின் கதைகள் எவ்வாறு இருந்தால் நலம் என்பது அடுத்த கேள்வி? சமூகக் கதைகள் வரலாற்றுக் கதைகள், விஞ்ஞானக் கற்பனைக் கதைகள், நகைச்சுவைக் கதைகள் என இவ்வுரு ரசனைக் கதைகளை நாம் வகுக்கலாம். கலையின் நோக்கம் வெறுமனே களிப்பை உண்டுபண்ணுவது மாத்திரமல்ல. அதற்கும் மேலாக சமூகப் பணியையும் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதே நம்மில் பலரின் விருப்பமும் ஆகும்.

சமூகக் கதைகளை எடுத்துக் கொள்வோம். சமூகத்தின் மேற்

போக்கான வாழ்க்கை முறைகளை இயற்பண்பு ரீதியில் சித்திரிப்பதனால் பயன் ஒன்றும் ஏற்படப் போவதில்லை. மாறாக சமூக நடத்தைக்கு அடிப்படைக் காரணமாக உள்ள விஷயங்களைச் சொல்லாமல் சொல்லி விளங்க வைக்கும் சமூக மேம்பாட்டிற்கு உதவும் கதைகளே வரவேற்கத்தக்கவை. நமது நாட்டுத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலர் பிரதேச அடிப்படையில் சில நல்ல கதைகளை நாவல்களாகவும் சிறுகதைகளாகவும் எழுதியிருக்கின்றனர். இளங்கிரன், செ. கணேசலிங்கன், எஸ். பொன்னுத்துரை ('தேர்') கே. டானியேல், நந்தி, சில்லை ஜார் செல்வராசன், தெளிவத்தை ஜோசெப், எம். எஸ். எம். ராமையா, அருள் சுப்பிரமணியம், எஸ். பாலமனோகரன் ஆகியோரின் கதைகள் முறைப்படி திரைப்படக் கதையாக அமைக்கப்படின் அருமையான திரைப்படங்களை நாம் எடுக்க முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். குறிப்பிட்ட இந்த நாவல்கள் சமூக பண்புடையனவாக இருக்கின்றன. இவ்விதமான கதைகள் கொண்ட திரைப்படங்களை வெளியிடுவதே நிறப்பு என நான் நினைக்கிறேன்.

இதுவரை ஈழம் பற்றியும் தமிழ்ப் படங்களின் கதைப் போக்கு, பேசப்படும் மொழி நடை ஆகியன பற்றியும் தொட்டுச் சென்றோம். இனி தயாரிப்புப் பற்றி சிறிது பார்ப்போம்.

ஈழத்துத் தமிழ்ப்படங்களின் தயாரிப்பு, சர்வதேச பாங்கில் அமைவதே சிறப்பானது என்று நினைக்கிறேன். சர்வதேசப் பாங்கு இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று; உள்ளூர் ரசிக்காக்கத் தயாரிக்கப்படும் ஐனரஞ்சகப் படங்கள். இரண்டு; வெளிநாட்டு கலாரசிகர்களை திருப்பிப்படுத்த

வதற்காக உருவாக்கப்படும் படங்கள். ஈழத்துத் தமிழ்ப் படங்களைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் நாட்டு வெற்றிப் படங்களுடன் நாம் போட்டி போட முடியாது. வெற்றிப்படங்கள் என்று கூறும்போது அவை கலைத் தன்மையில் வெற்றியடைந்த படங்கள் என்று அர்த்தமில்லை. பாமர ரசிகத் தன்மை கொண்ட தமிழ் நாட்டு ரசிகர்களைத் திருப்பிப்படுத்தி 100 நாட்களுக்கு மேல் ஓடிய, ஒட்டப்பட்ட படங்களையே குறிக்கும்.

இத்தகைய தமிழ் நாட்டுப் படங்களும் ஹிந்திப் படங்களும் கொண்டுள்ள வாய்ப்பாட்டில் அமைந்த படங்களை தயாரித்தல் கூடாது.

நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டது போல ஈழத்துத் தன்மை கொண்ட கதைகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதன் மூலம் சர்வதேசப் பாங்கில் பிறநாட்டு கலா ரசிகர்களைத் திருப்பிப் படுத்த முடியும். சர்வதேசப் போட்டிகளில் வெற்றிபெற முடியும். ஈழத்து ரசிகர்களின் இப்போதைய ரசனை தென் இந்தியப் படங்களின் வாய்ப்பாட்டு அம்சங்களினால் கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருப்பினும், படிப்படியாக நாம் நமது ரசனையையும் கருத்தையும் மாற்றிக்கொள்ள முடியும். அவ்விதம் நமது நாட்டுத் திரைப்பட ரசிகர்களின் ரசனையும் உயர்ந்து விட்டபின் போலாந்து திரைப்படங்களைப் போல், நமது நாட்டு ஐனரஞ்சகப் படங்களுக்கும், நமது நாட்டு கலைத்தன்மைப் படங்களுக்கும் இடையில் வித்தியாசமே ஏற்படப்போவதில்லை. அதாவது உள்நாட்டுக்கு என்று பிரத்தியேகமாக ஐனரஞ்சகப் படங்களை தயாரிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படாது. இலக்கிய நாடகத்

துறைகளில் ஈழத்து ரசிகர்களின் நுகர்ச்சித்தரம் உயர்ந்திருப்பது போன்று, திரைப்பட ரசனையிலும் நமது மக்களின் தரம் உயர்ந்து விடும். ஆனால் அவ்விதம் உயரும்வரை நாம் தமிழ் நாட்டு ஜனரஞ்சகப் படங்களில் இருந்தும் வேறுபட்ட, நமது சூழலுக்கு ஒத்த ஜனரஞ்சகப் படங்களை தயாரிக்கலாம். இந்த விதத்தில் 'கலியுக காலம்' என்ற படம் முன்மாதிரியாக விளங்குகிறது. இலகு ரசனை என்று சொல்லத்தக்க நகைச்சுவைப் படங்கள், துப்பறியும் படங்கள், வளர் இளம் பருவத்தினரின் காதல் கதை போன்றவற்றையும் சீரிய முறையில், நடைமுறையில் யதார்த்தத்துக்கும், நவீன அறிவுத்துறை கண்டுபிடிப்புகளுக்கும் இணங்க, நாம் தயாரிக்க முடியும். இங்கு தான் திரைப்படத்துறை பற்றிய பயிற்சி நமக்குத் தேவை. அதாவது திரைப்படக் கதை எழுதும் முறை, படப்பிடிப்பு, தொகுப்பு, நெறியாள்கை; திரை இசை, பாடல்கள் போன்ற துறைகளில் முறையான நெறிப்படுத்தப்பட்ட பயிற்சி நமக்குத் தேவை. இவ்வித பயிற்சியை ஒரேயடியாக குறுகிய காலத்தில் நாம் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது.

எனவேதான் அரசாங்கத் திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனம் இது போன்ற பயிற்சிகளை அளிக்க முன்வந்துள்ளது. இவ்விதமான விஞ்ஞான அடிப்படையில் அமைந்த பயிற்சியே நமக்கு உதவும். இந்தியாவில் சில நல்ல திரைப்படக் கலைஞர்கள் உருவாகி வருவதற்குக் காரணம் பூனாவில் உள்ள திரைப்படப் பயிற்சி நிலையம் அளித்து வரும் பயிற்சியே ஆகும். எனவே நாம் ஈழத்துத் தமிழ் திரைப்படத் தயாரிப்பை ஒரு சில குறிக்கோள்கள் இலக்குகள் உடன் மேற்கொள்ள வேண்டும். சினிமா ஒரு சக்தி மிகுந்த சாதனம். கருத்தைப் பரப்பவும், வாழ்க்கை அனுபவம் மூலம், உண்மை நிலையை உணர்த்தவும் உதவும் வெளிப்பாட்டுச் சாதனங்களில் அதுவும் ஒன்று சமூக மேம்பாட்டிற்கு ஈழத்து தமிழ் திரைப்படத்துறையும் நாம் பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை இப்பொழுது வந்துள்ளது. ★

★ — ஸஹீன்
பட்டினி வயிறு
பாடல்களைப்
பிரசவிகையில்
பணக்கார வர்க்கத்துக்குப்
'பகீர்' என்கிறது.

பாட்டு

★ — 'செந்திரன்'
பக்கத்துக் குடிசையில்
மரணக் குரல் கேட்க
சுக நித்திரை
கலைந்த எரிச்சலில்
'தடிமனங்'கள்
புரண்டு படுக்கும்!

சுகபோகி

★ — 'சுலோ அய்யர்'
வரச்சியில் பயிர்கள்
வாடி மரிக்க
சுருங்கிக்கோ சுகபோகம்
மழைத்துளி இதமாய்விழ
மரித்த பயிர்கள்
மறுபிறவி எடுக்க
சுருங்கிகள்
சுருண்டு படுக்கும்.

தொட்டாற் சுருங்கி

★ — சுலோ அய்யர்
வரச்சியில் பயிர்கள்
வாடி மரிக்க
சுருங்கிக்கோ சுகபோகம்
மழைத்துளி இதமாய்விழ
மரித்த பயிர்கள்
மறுபிறவி எடுக்க
சுருங்கிகள்
சுருண்டு படுக்கும்.

புகழ்பெற்ற சோவியத் கார்ட்டூன் திரைப்படங்கள்

— எஸ். தர்தகோவிஸ்கி

சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களில் சோவியத் கார்ட்டூன் திரைப்படங்கள் இதுவரை 100 க்கு மேலான பரிசுகளையும், விருதுகளையும் பெற்றுள்ளன. புகழ்பெற்ற சோவியத் கார்ட்டூன் திரைப்பட கலைஞர்களுள் ஒருவரான பிலியூதர் கித்ருக் தயாரித்த 'தீவு' என்னும் படத்திற்குச் சமீபத்தில் நடைபெற்ற 27 வது சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் முக்கிய பரிசு வழங்கப்பட்டது.

சோவியத் நாடு முழுவதிலும் உள்ள ஸ்டூடியோக்களில் மொத்தம் 16 குழுவினர் கார்ட்டூன் திரைப்படம் தயாரிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். கீவ், தாலின், ரீகா போன்ற நகரங்களில் தயாரிக்கப்படும் கார்ட்டூன் படங்களினின்று மாஸ்கோவில் தயாராகும் படங்கள் வேறுபடுகின்றன.

சோவியத் நாட்டில் உள்ள கார்ட்டூன் ஸ்டூடியோக்களில் 'சொயூஸ் - முல்த் பில்ம்' தான் மிகப் பெரியது. 'சற்றுப் பொறு...' என்ற 7 பகுதிகளைக் கொண்ட படம் 'கேனா, அந்த முதலை' என்ற 3 பகுதிகளைக் கொண்ட படம், 'பிரிமன் பாடகர்கள்' போன்ற பிரபலமான கார்ட்டூன் படங்கள், 'சொயூஸ் முல்த் பில்ம்' ஸ்டூடியோவில் தான் தயாரிக்கப்பட்டன. கார்ட்டூன் படங்களின் முக்கிய கதாபாத்திரங்களான முயல், ஓநாய், செபுருஷ்கா, கேனா என்ற முதலை போன்றவற்றை திரைப்படங்களுக்குப் போகாமலேயே அறியலாம். பல கார்ட்டூன் கதாபாத்திரங்களின் படங்களை சிறுவர்கள் தங்கள் சட்டைகளில் குத்திக்கொண்டிருப்பர். 'பரிசாடி' 'ரூசியா' 'அர்லோனக்' 'சல்யூட்' போன்ற திரைப்படத் தியேட்டர்களில் உள்ள விசேட கார்ட்டூன் திரைப்பட ஹோல்களில் எப்போதும் நிறையக் கூட்டம் இருந்துகொண்டே இருக்கும். சில சமயங்களில் டிக்கெட் கிடைக்காமலும் திரும்பிப் போவார் உண்டு.

சோவியத் நாட்டில் கார்ட்டூன் படங்கள் மிகவும் வெற்றியுடன் ஓடுகின்றன. இப்படங்களில் நல்ல தத்துவங்களும், நீதியும் பொதிந்து கிடக்கின்றன. இப்படக் கதைகளில் அடங்கியுள்ள நீதி போதனைகள் வெளிப்படையாகவே உணர்த்தப்படுகின்றன. மனிதத் தன்மை, தேசபக்தி, இரக்க குணம், இயற்கையை நேசித்தல் போன்ற தன்மைகள் இப்படங்களில் பொதிந்து கிடக்கின்றன. கெடுமதி உள்ள பாத்திரங்கள் எப்போதும் தண்டனைக்குள்ளாக்கப்படுவர்; அலட்சியம், ஈவு இரக்கமற்ற தன்மை, அறியாமை, சோம்பேறித்தனம் ஆகிய குணமுள்ள பாத்திரங்கள் எப்போதும் சங்கடமான சூழ்நிலைக்குள்ளாவர்; இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளை ரசிகர்கள் ஆரவாரித்து மகிழ்கின்றனர்.

சோவியத் கார்ட்டூன் சித்திரக்காரர்கள் பல முறைகளைக் கையாளுகின்றனர். சிலர் நாட்டுப் பாடல்களிலிருந்து படங்களுக்கான கருத்துக்களையும், கதைகளையும், ஆராய்வர். மற்றவர்கள் அரசியல், நகைச்சுவை, வஞ்சப் புகழ்ச்சி, நவீன நீதிக் கதைகள் அடங்கிய கார்ட்டூன் படங்களைத் தயாரிப்பர். இன்னும் சிலர் அயல்நாட்டுக் கதைகளைப் படமாக்குவதில் கவனம் செலுத்துவர்.

இன்றைய கார்ட்டூன் திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்கள், அசியல் சுவரொட்டிகள் தயாரிக்கும் கலைக்குப் புத்துயிர் கொடுத்துள்ளனர். இன்றைய கருப்பொருள்களை நாடக அம்சங்களுடன் சுவையான முறையில் அவர்கள் விளக்குகின்றனர். உதாரணமாக ரோமன் கச்சாலைத் தயாரித்த 'அரோரா' என்ற கார்ட்டூன் படத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இப்படத்தில் சோவியத் குழந்தைகளின் பெற்றோர்கள் கடந்த காலத்தில் செய்துள்ள வீரச் செயல்களின் தன்மையைப்பற்றியும், புரட்சிக் கப்பல் 'அரோரா' பற்றியும் மிகத் தெளிவாகக் காட்டப்படுவதோடு, அப்போதைய சூழ்நிலையும் நன்கு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

நவீன வாழ்க்கைக்குத் தேவையான புதுவிதமான நீதிக் கதைகள் வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன. இக்கால வாழ்க்கையின் சிக்கலான பிரச்சினைகளைச் சிறுவர்கள் புரிந்துகொள்ள இக்கதைகள் உதவுகின்றன.

'அற்புதம்' என்ற படத்தின் கதை மிகவும் சாதாரணமானதாக இருந்தபோதிலும், ஒரு சிறந்த பாடத்தைப் புகட்டுகிறது. கடினமான தரையிலிருந்து வெளிப்படும் ஒரு பச்சை முளை, ஓர் அழகிய 'பிரீச்' மரமாக எவ்வாறு வளருகிறது என்பதை இப்படம் சித்திரிக்கின்றது.

உலமை, உருவகம் போன்ற பல முறைகளைக் கையாளுவதன் மூலம் கார்ட்டூன் படத் தயாரிப்பாளர்கள், தாங்கள் விரும்பும் பொருட்களைப்பற்றி தங்கள் பாத்திரங்களின் மூலம் ரசிகர்களிடம் பேசுகிறார்கள்.

குழந்தைப் பருவத்தில்தான் நீதியையும் நன்னடத்தையையும் மனிதன் நன்கு உணர்ந்து கற்றுக்கொள்கிறான். சாதாரணமாக குழந்தைகள் தாங்கள் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று நினைத்தனவோ அப்படி நடக்கத் தொடங்குவதில்லை. யாரை ஒரு சிறுவன் நேசிக்கிறானோ, யாரை மதிக்கிறானோ, அவரையே பின்பற்றவும் விழைகிறான். சிறுவயதில் எதையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வம் மனிதனிடையே மண்டிக் கிடக்கின்றது. ஆகவே போலித்தனமான விஷயங்களைக் கலையுருவில் கொடுப்பது மிக ஆபத்தானது. இதைச் சோவியத் கார்ட்டூன் திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் நன்கு உணர்ந்துள்ளனர். ஒரு கார்ட்டூன் படம் வெற்றிபெறுவதற்கான அடிப்படைகள் யாவை? கலைஞன் நேர்மையானவகை இருக்கவேண்டும்; குழந்தைகளின் நம்பிக்கைக்கு துரோகம் செய்யக்கூடாது. சிறுவர்கள் அறியவிரும்பும் உலகத்தைப் படிப்படியாகச் சித்திரிக்கும் ஆற்றலை அவன் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

நவீன சிங்களக்கலை

இலக்கியத் துறையில் பெண் எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பு

★

— எம். எம். மன்ஸூர்

ஆர். பி. ஈரியகொல்லை

நவீன சிங்களக் கலை— இலக்கியத் துறையில் சிறந்து விளங்கும் பெண் எழுத்தாளர்களின் வரிசையில் திருமதி ஆர். பி. ஈரியகொல்லை அவர்கள் முதல்க்கொள் இடத்தைப் பிடித்து, எழுத்துத் துறையில் பெரும், புகழும் பெற்றுத் திகழ்கிறார். இவர் ஒரு பழம்பெரும் இலக்கிய ஆசிரியை ஆவார்.

இவர் இலக்கியத் துறையில் பெற்ற வெற்றிகள் அனைத்தும் சிங்கள மாதர் உலகுக்குக் கிடைத்த வெற்றிகள் ஆகும். 1931-ம் ஆண்டு இவர் எழுதிய 'புனருத் பத்திய' (மறுபிறப்பு) எனும் கதை சிங்களச் சிறுகதை இலக்கியத்தில் ஓர் உயர்ந்த இடத்தைச் சுவீகரித்துக் கொண்டதாகச் சொல்லப் படுகிறது. இவர் சர்வதேச இலக்கியத்தில் மகுடம் சூட்டிக்கொண்டு அதிகளவில் நூல்களோ, சிறுகதைகளோ எழுதாவிட்டாலும் கூட இதுவரை எழுதிய அநேக கதைகள் சிங்கள இலக்கிய உலகில் இறவாதனவாகும். அரசியலையும், சமூக வாழ்க்கையையும் கருவாகக் கொண்டு எழுதிய சில கதைகள் மிகவும் தரமானவை

யாகவும், படிப்பினையூட்டுவனவாகவும் அமைந்துள்ளன.

இனம், மதம், கலாச்சாரம் ஆகியவற்றில் அதிக பற்றுக் கொண்டுள்ள இவர், அவற்றை வளப்படுத்துவதையே பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளார் என்பது அவரது படைப்புக்களைப் படிக்கும்போது புலனாகின்றது.

முன்னாள் கல்வி அமைச்சராகப் பணிபுரிந்த காலஞ்சென்ற திரு. ஜ. எம். ஆர். ஏ. ஈரியகொல்லையும், பாரியாரும் இணைந்து எழுதிய 'பூர்ண விப்லவய' (பரிபூரணப் புரட்சி) 'வஜிரா', 'நிரோடய' எனும் தலைப்புக்களைக் கொண்ட கதைகள் இவர் எழுதியவைகள் ஆகும். ஒருவரது உள்ளத்து உணர்ச்சிகள் மாறுபடும் விதத்தில் 'வஜிரா' எனும் கதை விளக்கி வைக்கிறது.

நந்தாவதி மனுதுங்க

இருபதாம் நூற்றாண்டு நவீன சிங்களக் கலை— இலக்கிய வானில் ஒளி விட்டுப் பிரகாசிக் கும் எழுத்தாளத் தாரகைகளில் திருமதி நந்தாவதி மனுதுங்க என்பவரும் ஒருவராவார். இவர் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளர் மாத்

திரமல்ல. சிறந்ததொரு கவினி யுமாவர்.

இவர் எழுதிய 'ஸ்ரீ - சந்ரலதா' எனும் நாவல் இவரது கன்னிப் படைப்பாகும். சொந்த நாடு, இனம், மொழி, கலாச்சாரம், இலக்கியம், சமுதாய நடைமுறைகள் என்பவற்றைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதற்கு உண்மை நிலையில் எழுதப்பட்ட இந்நாவல் ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்; மேற்கூறிய நிலைகளோடு மலைநாடு, கரை நாடு என ஒரே நாட்டில் இருந்துகொண்டு ஒரே இனத்தவர்கள் பிரிவினைக்குட்பட்டு வாழ்வதோ, கூறுபோட்டுப் பார்ப்பதோ கூடாது என எதிர்த்து 'ஒன்றே குலம் ஒரு வனே தேவன்' என்ற உயரிய நோக்கோடு நூல்களை எழுதும் திருமதி நந்தாவதி தேசாபிமானம் கொண்ட சிறந்த ஓர் இலக்கிய ஆசிரியை என்றால் மிகையாகாது. தன் இனத்தவர்கள் அனைவரும் சமரசத்துடனும் சமாதானத்துடனும் ஐக்கியமாக பிணைப்போடு வாழவேண்டும் என்பதே அவரது ஆசை, அபிலாஷை ஆகும். இதனை இவரது படைப்புகள் நிரூபிக்கின்றன. பிரதானமாக பெண்ணினத்தை சமூகத்தில் இருந்து ஒதுக்கி வைக்காது அவர்களுக்கு நல்லரிவு புகட்டி சமுதாயம் எனும் கோபுரத்தின் கலசமாக ஏற்றி வைக்கவேண்டும் என்பது இவரது ஆசையும் கனவுமாகும். இவரது கனவு நளவாகிந்து என்பதனை நிகழ்காலப் பெண்மணிகள் நிரூபித்து வருகிறார்கள் என்றால் அதில் தவறு இருக்காது.

மேலும், தேசிய நடைமுறைப் பழக்க வழக்கங்களையும், மொழி, இலக்கியம் என்பனவற்றையும் முற்றாக உதறித் தள்ளிவிட்டு நிலையில்லாத மேல்நாட்டு நாகரீகங்களைப் போற்றி மதிப்பவர்

களுக்கு இவர் கொடுக்கும் சாட்டை அடிகள் மெச்சத்தக்கன. இம் முயற்சி ஈழமணித் திருநாட்டின் தேசிய கலாச்சாரத்தையும், இலக்கியத்தையும் பாதுகாக்கும் கவசமாகத் திகழ்கின்றன.

பெண்ணினத்தினதும், சிங்கள இனத்தினதும் உயர்ச்சிக்காக எழுதப்பட்ட 'ஸ்ரீ: சந்ரலதா' எனும் நாவல் 1950-ம் ஆண்டுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட ஒரு சிறந்த நாவலாகும். திரு. பியதாச சிரிசேனவின் நாவலின் மரபைப் தழுவி எழுதப்பட்டதென என்று எண்ணும் வகையில் அமைந்துள்ள இந் நாவல் பெண்களது ஒழுக்கத்தையும், அறிவையும் வளர்ப்பதற்காக எழுதப்பட்டதொன்றாகும்.

'பெண்கள் அரசியல் துறையின் மூலம் நாட்டு நிருவாகங்களில் ஈடுபடுவதைவிட மனையி யற்றுறையில் பயிற்சி பெறுவதே சிறந்தது' என்று கூறும் இவர், எழுதிய 'ஸ்ரீ - சந்ரலதா' ஒரு சமுதாய அபிவிருத்தி நாவலாகும். இவரது சேவை தேசிய இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், தேச முன்னேற்றத்துக்கும் கலாச்சார உயர்ச்சிக்கும் வித்திடும் என்பதில் எதுவித சந்தேகமும் இல்லை. எளிய நடையில் எழுதப்பட்ட இந் நூல் ரசனையோடு படிப்பதற்கு மாத்திரமல்லாது இளவலர்கள் உட்பட தாய்மார்களும் படித்துப் பயன்பெறக் கூடிய ஒன்றாகும்.

இவரது 'தெவன விவாஹய' (மறுமணம்) எனும் நாவல் சமுதாயத்தில் காணப்படும் தீய பழக்கங்களையும், அதர்மச் செயல்களையும் சம்பந்தமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது ஒன்றாகும். சிவரது குரோதத்தினால் நடைபெறும் பல

வகைப் பழிவாங்கலினால் ஏற்படுகின்ற இன்னல்களையும், இடர் பாடுகளையும் இது தெளிவாகச் சித்தரிக்கின்றது. ஆண் - பெண்களினது அதாவது - கணவன் மனைவியரைய நோக்கங்கள் செயல்பாடுகள் என்பனவற்றை விளக்குவதற்காக எழுதப்பட்ட இந் நாவலின் மூலம் சமுதாயத்துக்குக் கிடைக்கும் நலன்கள் அநேகம். இவ்வாழ்க்கை, சமுதாய நடப்புக்களைப் பற்றி சிறந்த அறிவு படைத்த இவர் அனுபவ வாயிலாகக் கண்டு தெளிந்தது போல இவ்வாழ்வின் நோக்கம் அதனை இட்டுச் செல்லும் முறை என்பனவற்றை மிகாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அத்தோடு மக்களைப் பெற்ற பின்னர் மீண்டும் மறுமணம் செய்து கொள்வதால் ஏற்படுகின்ற தீமைகள் வாசகர்களது உள்ளங்களைக் கொள்ளை கொள்ளும் விதத்தில் விளக்கியுள்ளார். சுருக்கமாகச் சென்னை 'மறுமணம்' எனும் நாவல் சமுதாயமும், இவ்வாழ்க்கையையும் பற்றிய சிறந்த தொரு அறிவுரை விமர்சனமாகும்.

சுமண ரணவீர

நவீன சிங்களக் கலை - இலக்கியத் துறையில் சிறந்து விளங்கும் பெண் எழுத்தாளர்களுள் சிறுகதைத் துறையில் உயர்ந்த இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டுள்ளவர் திருமதி சுமண ரணவீர என்பவராவார். இவரால் முதன் முதலாக 1960-ம் ஆண்டு எழுதப்பட்ட சிறுகதைத் தொகுதி 'ரோசமலி' என்பதாகும். சிறுகதைத் துறையில் சிறந்த அறிவு பெற்றுள்ள இவர், வயதுக்கு மீறிய எழுத்தாற்றலும் வருணனைச் சக்தியும் பெற்றவர் என்பது அவரது எழுத்துக்களைப் படிக்கும்போது தெளிவாகி

றது. மேலும், நிலையற்ற உலகியல் போக்குகளுக்கு ஆசைப்படுவதனால் ஏற்படுகின்ற இன்னல்கள் விபரிக்கப் படுகின்றன; மனித வாழ்க்கை, சமுதாயப் போக்கு, காதல் என்பனவற்றை அடிப்படையாக வைத்து எழுதப்பட்ட 'ரோசமலி' சிறந்ததொரு சிறுகதைத் தொகுப்பாகும்.

இவர், சமுதாய வாழ்க்கையை வாசகர் மனதில் மாணசிகமாகச் சித்தரித்துக் காட்டுவதில் வல்லவர். சில கதைகளின் கதாபாத்திரங்களும், கதைப் போக்கும் வெண்ணெயை ஊடுருவிச் செல்லும் ஊசிபோல வாசகர் மனதில் பதியக் கூடியனவாக இருக்கின்றன. ரசித்துச் சுவைக்கக் கூடிய சிறந்த ஒன்பது சிறுகதைகள் இதில் அடங்கியுள்ளன. இளம் உள்ளங்களில் ஏற்படுகின்ற காதல் உணர்வுகளின் மென்மை - தன்மைபற்றிய அறிவுகள் இதில் அநேகம் அடங்கியுள்ளன. திருமதி சுமண ரணவீரவின் கன்னிப் படைப்பு இந்த 'ரோசமலி' ஆகும். கன்னிப் படைப்பே வாசகர் மனதில் அழியா இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதைப் பார்க்கும்போது அவரது திறமையைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. மனித வாழ்க்கையின் இழப்புகள் கரைகாண முடியாத ஆர்ப்பரிக்கும் ஆழ்கடலைப் போல முடிவற்றன என்பது இதில் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது.

திருமதி சுமண ரணவீரவின் இரண்டாவது படைப்பு 'கஹணுசித்த' (பெண்ணுள்ளம்) என்பதாகும். சமுதாய வாழ்க்கையை விளக்குவதற்காக எழுதப்பட்ட இக்கதை சிறுகதை இலக்கியத்துக்குக் கிடைத்த தரமானதோர் படைப்பாகும். இந்

தச் சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள கதைகளை ஒரே மூச்சில் படித்து முடித்து விடவே உள்ளம் தூண்டும். அதற்குக் காரணம் இவர் மொழியைக் கையாளும் விதமும், எளிய எழுத்து நடையுமாகும்.

யதார்த்தப்படி எழுதப்பட்ட சிறுகதைகள் மிகவும் ரசனையோடும், ஆர்வத்தோடும் படிக்கக் கூடியன. உள்ளதை உள்ள வாறு வாசகர்களுக்கு விளங்க வைப்பது இவரது தனித் திறனாகும். இவரது முதிர்ந்த எழுத்தனுபவம் 'கஹ்னுசித்த' எனும் நூல் மூலம் மென்மேலும் தெளிவாகின்றது.

சுசீமா தமயந்தி த. சில்வா

நவீன சிங்கள கலை— இலக்கியத்துறையில் வளர்ந்துவரும் ஒரு இளம் பெண் எழுத்தாளர் இவர். இளமையிலேயே இலக்கியம் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களில் அதிக ஆர்வம்காட்டிவரும் இவர் நாவல் இலக்கியத்தை அதிகமாக நேசித்து வருகிறார்.

'கோ அய்யா' (அண்ணன் எங்கே) எனும் நாவலை எழுதிய இவர் பயின்று வரும் ஒரு எழுத்தாளராவார். எதிர்காலத்தில் இவர் ஒரு சிறந்த இலக்கிய ஆசிரியையாகத் திகழக் கூடிய அறிஞரிகள் இந்த நாவலின் மூலம் தெரியவருகிறது. சிறந்த தேசாபிமானியான இவர் குடும்பம் ஒன்றினை மயமாக வைத்து தனது இந்த நாவலைப் பின்னியுள்ளார். இதனை இவரது முதலாவது நாவலாகக் கொள்ளலாம். உலகில் எதுவுமே நிலையானது அல்ல என்ற சித்தாந்தத்தை பிரதானமாகக் கொண்டு நாவல் எழுதும் சுசீமா தமயந்தி சமுதாயத்தில் காணப்படும் குறைகளுக்கு சாட்டை அடி

கொடுத்து எழுதுவருவது இது லைத்தான் போலும். மேல்நாட்டு நாகரீகங்களை அடியோடு வெறுக்கும் இவர் தமக்கென இருக்கும் கலாச்சாரப் பாரம்பரியங்களைக் காப்பதிலும், மதிப்பதிலும் மனதைச் செலுத்தி வருகிறார். இரங்கல் நிகழ்ச்சிகள் நிரம்பிய 'கோஜயா' வைப் படிக்கும்போது ஒரு குடும்பத்தின் மென்மை தன்மைகள் புலப்படுகின்றன. மதி நுட்பம் உடையவர்கள் நாட்டுக்கும், சமுதாயத்துக்கும் வழிகாட்டிகளாக இருக்கவேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கோடு எழுதப்பட்ட இந்நாவல் அண்மைக் காலத்தில் சிங்கள இலக்கிய உலகுக்குக் கிடைத்த ஒரு பிரதானமான நாவலாகும். அது மாத்திரமன்றி நவீன சிங்களக் கலை, இலக்கிய உலகுக்குக் கிடைத்த சிறந்த ஒரு இலக்கிய ஆசிரியையாகவும் இவர் இருக்கிறார் என்பது வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒன்றும் ஆகும்.

ஈ. டப்ளியூ. குணதிலக்க

இவரும் நவீன சிங்களக் கலை— இலக்கிய உலகுக்குக் கிடைத்த திறமையிக்கதொரு ஆசிரியையாவார். சுகாதாரத்தில் சிறந்த அறிவு பெற்றவர். தாதிமார்களின் நன்மை கருதி சிறந்ததொரு நூலை எழுதினார். திருமதி ஈ. டப்ளியூ. குணத்திலக்கா. 'கீதானி-ஹெவத்தருணவீனா காயனாகாரி' எனும் நாவல் இவர் எழுதியதாகும்.

சிங்கள மொழி, காலாச்சாரம் இலக்கியம், ஏன்பவற்றில் மதிப்பும், மரியாதையும் கொண்டுள்ள இவரது படைப்புகளைப் படிக்கும் போது சமுதாயம், இலக்கியம், இனம் ஆகியவற்றை உயர்த்துவதற்கு குறிபார்க்கிறார் என்பது தெரியவருகின்றது. சொல்ல வேண்டியதை அச்சம் கூச்சம் எதுவுமின்றிக் கூறுவார்.

வெள்ளிவிழாக் காணும் கலை ஆர்வம் மிக்க கல்லூரி அதிபர்

★

இசை அரங்கேற்றமா, நடன நிகழ்ச்சியா அல்லது இலக்கிய விழாவா எதுவாக இருந்தாலும் அங்கெல்லாம் தவறாது ஒரு வரைக் காண முடியுமென்றால் நிச்சயம் அவர் தேவரையாளர் இந்துக் கல்லூரி அதிபர் திரு. மூ. சி. சீனித்தம்பி அவர்களாகத்தான் இருக்க முடியும். கலை, இலக்கியங்களில் மிகுந்த பற்று தலும் அவற்றை வளர்க்க வேண்டும் என்ற தீராத ஆவலுமுடைய இவர் எழுந்தாளர் பலரது நூல்களின் வெளியீட்டு விழாக்களையும் அறிமுக விழாக்களையும் தமது கல்லூரியில் தாமே முன்னின்று நடத்தியுள்ளார்.

நூல்களை வாசிக்கின்ற பழக்கத்தை மாணவர்களிடத்தில் சிறு பராயத்திலேயே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்னும் அவாவினால், தமது கல்லூரியின் வகுப்புக்கள் தோறும் பாடப் புத்தகங்களுக்குப் புறம் பாக 'சுற்று வாசிப்பு' என்னும் திட்டத்தை அமுல்படுத்தி இளஞ்சந்ததியை வளர்த்து வருபவர். கல்லூரி நூலகத்தைப் பொது நூலகம்போலப் பயன்படுத்தி நூல்களை வீட்டுக்கெடுத்துச்சென்று மாணவர்கள் வாசிக்கத் தகுந்த சந்தர்ப்பத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளார்.

ஐம்பத்துநாலு வயதை எட்டிய இவர் அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் ஒரு சமூகத்தின் முன்னேற்றத்தில் கல்வியின் பங்கு அளப்பரியது என்பதை உணர்ந்து தமது சொந்த நலனை விடக் கல்விச் சேவைக்கு முதலிடம் கொடுத்து தேவரையாளர் இந்துக்கல்லூரி அதிபராக இருந்து 21 ஆண்டுகளாக அரும்பணி ஆற்றி வருகின்றார்.

இவரின் ஆசிரிய சேவையில் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்து வெள்ளி விழாக் காணும் இவர், கல்லூரியின் ஆசிரிய கழகத்தினால் சென்ற மாதம் 11 ம் திகதி மிகச் சிறப்பாக விழா எடுத்துக் கௌரவிக்கப்பட்டார். அன்னாரின் அரிய சேவையையும் பெரிய மனத்தையும் கலை, இலக்கிய ஆர்வத்தையும் பாராட்டி, கலைஞர்கள் படைப்பாளிகள் சார்பில் மல்லிகையும் தனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றது. ஆ...

தனி மனித வாதம்— குழப்பமும், குளிகையும்

★

—சபா. ஜெயராசா

'தற்காலத் தமிழ்க் கவிதையில் தனிமனித வாதம்' என்ற எனது கட்டுரையின் 'உறுதி' பற்றிக் கடந்த மல்லிகையில் சில சந்தேகங்கள் எழுப்பப்பட்டிருந்தன. விளக்கக்குறைவினால் சந்தேகங்கள் எழுவது செழுமையான அறிவின் சபிக்கைகள் என்றுதான் கொள்ளவேண்டும்.

சாதாரண வாசகனும் விளங்கிக்கொள்ளும் வகையில் இயன்ற வரை எளிமையாகவே அக்கட்டுரையினை எழுதியிருந்தேன். அதிக அளவிலே கலைச்சொற்களைக் கலக்காமலும், ஆங்கிலச்சொற்களைப் புகுத்தாமலும், நான் கூறவந்த கருத்துக்களைத் தெளிவுபடுத்திய போதும், நண்பருக்கு விளக்கவினம் ஏற்பட்டுள்ளமை எனக்கு ஆச்சரியமாக உள்ளது.

மாக்கிய சித்தாந்தத்தை விளங்கிக்கொள்ளாமல், வாந்தியெடுக்கும் எதிர் முகாங்களிலிருந்துவரும் சறுக்கல் வாதங்களுடன் 'தோழமை' பூண்ட கருத்துக்களையே நண்பர் எழுதியுள்ளார்.

1. தன்னை ஒரு மாக்கிய வாதி என்று கூறிக்கொள்ளும் நண்பர் சிற்றின்ப வாதமும், பயன்வழி வாதமும் தனிமனிதனை மையமாகக் கொண்ட தத்துவங்கள் என்ற அரிச்சுவடியினை அறிந்துகொள்ளாமல் கூறியுள்ளார்.

2. பொதுவுடமைவாதி என்றும் மாக்கியத்துடன் முரண்படுகின்ற சிற்றின்ப வாதத்திற்காக வாதாட முற்படான். ஏனெனில் சிற்றின்ப வாதம் தனக்குள் தான் முரண்படும் 'சடாட்டங் கொண்ட', ஒரு தத்துவமாகும். 'இன்பம்' என்றால் என்ன என்பதைவரையறுப்பதிலே சிற்றின்பவாதிகளிடம் முரண்பாடுகளும், சிக்கல்களும், இழுபறிகளும் உள்ளன. இத்தத்துவம் மரபுப் பயன் வழிவாதத்தின் ஒரு கிளையாகவே இருந்து இயங்கிவந்ததை அறிந்து கொள்வது நண்பருக்கு நன்மை பயக்கும்.

3. பெந்தம் என்பவர் கூறும் 'நன்மை என்பது மிகுதியான பேர்களின் மிகுதியான இன்பம்' என்பது வர்க்க சமரசத்தை வலியுறுத்தும் கொள்கையாகும். இதனை மாக்கிய வாதி எவனும் ஏற்கமாட்டான். நண்பர் உண்மையான மாக்கிய வாதி

எவனும் ஏற்கமாட்டான். நண்பர் உண்மையான மாக்கிய வாதியாக இருந்தால், 'பெரியார்' பெந்தம் கூறும் கொள்கைகளுக்காக வாதாடவேண்டிய அவசியமே இல்லை.

4. 'சமூகத்திலே எத்தகைய குழப்பம் உண்டாகும் என்ற தருக்க வினாவிற்கு விடைதராது' என்ற கட்டுரை வசனத்தில் சமூகமே 'கட்டளைக் கல்லாக' இருக்க வேண்டுமென்று நான் அழுத்தி அழுத்திக் கூறியதை வாசிப்போம், நண்பர் வாதாட வந்துள்ளார். (சமூகம் என்பதைத் தடித்த எழுத்தில் கட்டுரையிலே அச்சிடாததினால், நண்பர் கவனிக்கவில்லைபோலும்)

5. தத்துவம் தொடக்கப் பயிற்சி நூலிலும் நண்பர் ஒரு பிழை கண்டுபிடித்துள்ளார். 'தற்செயல்' என்ற சொல் தருக்க நியதியை மீறிவிட்டதாக அலம்பியுள்ளார். சொல்லினை வசனத்திலிருந்து பிரித்தெடுத்துத் தனித்துப் பொருள்காண முற்பட்டமையினாலேயே நண்பருக்கு இத்தகைய மலைப்பு உண்டாகியுள்ளது. 'வசனங்கள்தான் மொழியின் அலகுகள்' என்ற அடிப்படை அறிவையாவது பெற்றுக்கொள்வது நண்பருக்கு நல்லது. 'தற்செயலான நிகழ்ச்சி என்ற காரியத்திற்கு' சமூக நிலைய காரணம் என்பது புத்தகத்திலே தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. அந்நூலைப் படித்திருந்தால் சான்றாதாரங்களுடன் அக்கருத்து விளக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

6. தனி மனித உளவியல் பிரச்சினைகளுக்குரிய சமூகக்காரணங்களே விசாரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைக் கட்டுரையிலே மிகவும் தெளிவாக அழுத்திக் கூறியுள்ளேன். அப்பகுதியை நண்பர் ஒருமுறை வாசிப்பது நல்லது.

7. சொற்களிலே 'நம்பிக்கை' இல்லாத உணர்ச்சிவாதிகள் சொற்களைக் கைவிட முடியாத முரண்பாடான நிலையிலுள்ளார்கள் என்பதே எனது கருத்து. இதனையே கட்டுரையிலும் உறுதியாகக் கூறியுள்ளேன். உணர்ச்சிவாதிகள் இத்தகைய முரண்பாடுகளைத் தம்முள் வைத்துக்கொண்டு செழுமையான மாக்கிய சித்தாந்தத்துடன் முரண்பட வருவதைப்போன்றே, கட்டுரையிலே என்னை எழுதப்படாத பிரயோகங்களை நான் எழுதியதாக நண்பர் கனவு கண்டுள்ளார். தருக்கம் இருந்தால் நண்பருக்கு இத்தகைய சந்தேகங்கள் எழுந்திராது.

ஒற்றுமை

★

—சி. ரவீந்திரன்

இப்போ!

எங்கள் வீட்டு நாய்கள்

சோற்றுக்கு மறுக்க

எதிர்வீட்டுப் பிரபுவின்

நாய்கள்

எமதுணவில் நாட்டம்.

செயற்கை இருதயம் சாத்தியமே

★ — பேரரிஸ் பெத்ரோவ்ஸ்கி

மாற்று இருதயம் பொருத்தும் சிகிச்சை, அண்மையில் ஒரு 'தொற்று நோயை'ப் போன்று பரவியதை நாம் கண்டோம். ஆனால் பல சந்தர்ப்பங்களிலும் அத்தகைய சிகிச்சை தோல்வியே அடைந்ததால், தீவிரமான இருதய நோய்க்கு இவ்வகை சிகிச்சை அளிக்கும் முறை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாகியுள்ளது. மாற்று இருதயம் தேவைப்படும் ஒவ்வொருவருக்கும் அதனைப் பொருத்துவதும் முடியாததாகும். ஏனெனில் அந்த அளவுக்கு டாக்டர்கள் உயிருள்ள இருதயங்களை எங்கு சென்று தேடுவது? எனவே பரிசோதனைக் கூடத்தில் தான் செயற்கை இருதயங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டும்.

பொறியியல் கண்ணோட்டத்தின்படி பார்த்தால், இப்பிரச்சினை தீர்க்கப்பட முடியாததல்ல. அதே சமயத்தில் அது மிகவும் சலபம் என்றும் கூறுவதற்கில்லை. இயற்கை இருதயத்தைப் போன்றே செய்யப்பட்ட ஒரு செயற்கை இருதய மாதிரி நம்மிடம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதனை நாய்கள், கன்றுக்குட்டிகள் ஆகியவற்றிற்குப் பொருத்திப் பரிசோதனைகளும் செய்யப்பட்டன. அந்தப் பிராணிகளில் அவை சில மணி நேரத்திலிருந்து, சில நாட்

கள் வரை கூட வெற்றிகரமாக இயங்கி வந்துள்ளன.

என்றாலும்கூட, இன்னும் தீர்க்கப்படாத பிரச்சினைகள் பல இருக்கத்தான் செய்கின்றன. முதலில், செயற்கை இருதயத்தைச் செய்வதற்கான ஒரு பொருளைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். மனித இருதயம், அயராமல் எத்தகைய வேலையைச் செய்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு வேலை செய்யும் திறன் கொண்ட ஒரு பொருள் தேவை. நிமிடத்திற்கு 10 லிட்டர் இரத்தத்தைச் சுழற்சியுறச் செய்யவும், ஆண்டொன்றுக்கு 4 கோடி முறை சுருங்கி விரியும் தன்மையையும் கொண்ட பொருள் ஒன்றைத் தேடவேண்டியுள்ளது. மிக அகீதவலிமையான பொருள்தான், இத்துணை பிரயாசையைத் தாங்க முடியும். தவிர, அப்பொருள் நசிவுறவும் கூடாது. உயிரியல் ரீதியாக அது எப்பொருளுடன் கிரியை செய்யவும் கூடாது! குறிப்பாக, எல்லாச் செயற்கைப் பொருளிலும், இரத்தம் பட்டவுடன், விரைவில் அதன் பரப்பில் இரத்தம் உறைந்து கட்டிகட்டியாகப் படிவதுண்டு. அத்தகைய கிரியையும் ஏற்படக் கூடாது. செயற்கைப் பொருளின் பரப்பில், இரத்தம் உறைவதைத் தடுக்க, ஹெபாரின்

போன்ற பொருள்களைச் சேர்த்து விடலாம். அது அவ்வளவு கஷ்டமல்ல. உதாரணமாக, இன்று சோவியத் யூனியனில் செயற்கை இருதய வால்வுகளுடன் நூற்றுக்கணக்கானோர் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

மற்றொரு வழியையும் இதற்குக் கையாளலாம். செயற்கைப் பொருளின் புறப்பரப்பில், மிக நுண்ணிய இழைகளைப் பொருத்தி விடலாம். இரத்த ஸெல்கள் அதன்மீது படிந்து ஒரு மென்மையான அடுக்கைத் தோற்றுவித்து விடும். இவை தவிர, அண்மை வருங்காலத்தில் வேறு பல புதிய கண்டுபிடிப்புக்களும் தோன்றக் கூடும்.

தற்போது, இருவிதமான செயற்கை இருதயத்தைத் தோற்றுவிக்கும் பணி நடைபெற்று வருகிறது. ஒன்று, நற்காலிகமாக, சில மூன்று மாதங்களுக்குப் பதிலாகப் பொருத்தப்படுவது. நோயுற்ற இருதயத்தைக்குப் பதிலாகப் பொருத்தப்படுவது. நோயுற்ற இருதயத்தைக்குப் பதில், உயிருள்ள மாற்று இருதயம் பொருத்துவதற்கு முன்னர் இது தேவைப்படுகின்றது.

மற்றொன்று, நோய்கொண்ட இருதயத்திற்குப் பதிலாக, நிரந்தரமாகப் பொருத்தப்படக் கூடிய செயற்கை இருதயம். அது பல ஆண்டுகள் மனித உடலில் இருந்து பணியாற்றக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இங்கு இதையொட்டி பல பிரச்சினைகள் எழுக்கின்றன. முதலில் அத்தகைய செயற்கை இருதயத்தை இயக்குவதற்கான சக்தி மூலம் எது என்பது முக்கியமான பிரச்சினை. தற்காலிக செயற்கை இருதயமாக இருந்தால், அதற்கு வெளியிலிருந்து நாம் பாட்டரி

களின் மூலம் சக்தியைச் சில காலம் செலுத்திக் கொண்டிருப்பது சாத்தியமே. ஆனால், நிரந்தரமாகப் பொருத்தப்படும் இருதயமோ சுயேச்சையாக இயங்க வேண்டும். அத்தகைய செயற்கை இருதயம் பொருத்தப்பட்ட ஒருவர், ஆஸ்பத்திரியில் படுக்கையிலேயே இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. இதற்கு ஜனோடோப்புக்களைக் கொண்ட உதாரணமாக, புளுடோனியத்தைக் கொண்ட ஒரு சிறிய (மிகச்சிறிய) கலன், செயற்கை இருதயத்துடனேயே இணைக்கப்படலாம்.

மனித உடலின் சக்தியையே இந்த செயற்கை இருதயத்தின் இயக்கத்திற்குப் பயன்படுத்தும் வாய்ப்பு இருப்பின் அது மிகச் சிறந்ததுதான். இயற்கை இருதயத்தைப் போன்றே, மனித உடலின் அப்போதைக்கப்போதய தேவைகளுக்கேற்ப, வயதிற்கும் மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளும் சக்தி அதற்குத் தேவை. அதைத்தான் தற்போது சோவியத் விஞ்ஞானிகள் தேடி வருகின்றனர்.

நோயுற்ற மனிதனது இருதயத்தின் வேலையை சில தினங்கள் வரை செய்யவல்ல ஒரு கருவியை அடுத்த பத்தாண்டுகளுக்குள் கண்டுபிடித்து விடலாம் என்று நான் நம்புகிறேன். நிரந்தரமாக இயங்கும் செயற்கை இருதயம் ஒன்றைத் தோற்றுவிப்பதிலும், தீர்க்கப்பட முடியாத பிரச்சினைகள் என்று எதுவும், தத்துவார்த்த ரீதியாக இல்லை என்பதே என்கருத்து. எனினும் அத்தகைய பிரச்சினையை முற்றிலும் தீர்ப்பதற்கு இன்னும் 20 அல்லது 30 ஆண்டுகள் பிடிக்கலாம், அவ்வளவுதான்.

கைலாசபதியின் 'தமிழ் நாவல் இலக்கியமும்' சாமிநாதனின் கட்டுரையும்

எம். ஏ. நுஃமான்

கலாநிதி க. கைலாசபதி அவர்களின் 'தமிழ்நாவல் இலக்கியம்' என்ற நூல் இந்தியாவில் வெளிவந்த காலத்தில் இந்தியப் பிற்போக்கு இலக்கியவாதிகளை ஒரு கலக்குக் கலக்கியதை நாம் அறிவோம். 'இது ஒரு நல்ல புத்தகம், நுணுக்கமான கூர்மையான பார்வையோடு இதை எழுதியிருக்கிறார்... அசட்டுத்தனமான கிளிப்பிள்ளைவாதங்களோ, வழிவழிவந்தவாய்ப்பாட்டுக் கொள்கைகளோ இல்லாதிருப்பது இதன் நிறை' என்று இந்திரா பார்த்தசாரதியும், 'இம்மன்ஸூலி வெல் ரிட்டின் புக' என்று கே. எஸ். ஸ்ரீனிவாசனும் தவிர்க்க முடியாதவாறு ஒப்புக் கொண்டபோதிலும், தங்கள் மாக்கில விரோத பிற்போக்குக் குணம்சங்களைக் களைய முடியாத காரணத்தினால் ஹிஸ்டோரிகல் மற்றியலிஸம் என்னும் சிலுவையைச் சுமந்து கொண்டிருப்பதால் விமர்சனத்துக்குத் தேவையான 'ஒப்பெக்ரிவினி' போய்விட்டது என்றும் முரண்பாடுகள் நிறைந்துள்ளது என்றும் முயன்று முன்னுக்குப் பின் முரணாகத் தாங்களே குழம்பிக் கொண்டார்கள் (டெல்லிப் பேச்சு. கணையாழி 1969)

இவர்களது குழப்பங்களுக்கும் குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் இந்திய மாக்கிலவாதிகளும் முற்போக்காளர்களுமான நா. வானமாமலை, ஆ. சுப்பிரமணியன் போன்றவர்கள் தாமரை. ஆராய்ச்சி முதலிய இதழ்களில் தகுந்த பதில் அளித்தனர். ஆயினும் மாக்கிலம் என்று கேள்விப்பட்டாலே அகுசையும், ஒருவித அலர்ஜியும் அடையும் வெங்கட் சாமிநாதன் என்ற நபர் தனது சகாக்களை எல்லாம் தூக்கி அடித்துவிட்டு, மாக்கிலத்தின் மீது தனக்குள்ளே தீராத குரோதத்தினாலும், தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் மீதுள்ள ஆராத வெஞ்சினத்தினாலும் 'விமர்சனத்துக்கு தேவையான புறநிலைப் பார்வையை' இழந்து 'இது ஒரு புத்தகமே இல்லை' என்று சொல்லுமளவுக்கு நிலைதடுமாறி தனது அறியாமையின் துணிச்சலோடு உண்மைகளைத் திரித்தும் குழப்பியும் 'மாக்கிலம் கல்லறையில் இருந்து ஒரு குரல்' என்ற தலைப்பில் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் பற்றி ஒரு நீண்ட கட்டுரையை 'நடை' என்ற சஞ்சிகையில் தொடர்ந்து எழுதினார். ஐந்து இதழ்களில் வெளிவந்த அவரது கட்டுரை

யின் கனதியைத் தாங்க இயலாததினால் தானே என்னவோ, அக்கட்டுரை முடிந்த சூட்டோடு நடையும் மரணித்து விட்டது. இது நடந்து நான்கு ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டன.

ஆனால் இப்போது வெங்கட் சாமிநாதனின் அந்தப் பழைய கட்டுரையை 'கலாநிதி கைலாசபதியின் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' என்ற புதிய தலைப்புடன் தனது எட்டாவது இதழில் 'பூரணி' நன்றியுடன் மறுபிரசுரம் செய்துள்ளது. இலங்கையில் மாக்கில சித்தாந்தத்தையும் முற்போக்கு இலக்கியத்தையும் எதிர்த்து போராடுவதையே தங்கள் விரதமாகக் கொண்டு, அதற்குப் பதிலீடாக, அழகிப் போன பழைய ஆன்மீக வாகத்துக்கு பூரண சர்வோதயம், பிரபஞ்ச யதார்த்தம், மெய்முதல்வாதம் என்பன போன்ற புதிய சொற் போர்வைகளைப் போர்த்திக் கொண்டு களத்தில் இறங்கியுள்ள இந்தப் பூரணிக் குழுவைச் சேர்ந்த நண்பர்கள், தங்கள் தமதின் வறுமை காரணமாக இந்தியாவில் தனிமைப் பட்டுப் போய்க்கிடக்கும் வெங்கட் சாமிநாதன் மீது சரணடைந்துள்ளார். சரணடைந்த சாமிநாதன் மட்டுமல்லாமல் அவரது கட்டுரை

யின் கனதியைத் தாங்க இயலாததினால் தானே என்னவோ, அக்கட்டுரை முடிந்த சூட்டோடு நடையும் மரணித்து விட்டது. இது நடந்து நான்கு ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டன.

ஆனால் இப்போது வெங்கட் சாமிநாதனின் அந்தப் பழைய கட்டுரையை 'கலாநிதி கைலாசபதியின் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' என்ற புதிய தலைப்புடன் தனது எட்டாவது இதழில் 'பூரணி' நன்றியுடன் மறுபிரசுரம் செய்துள்ளது. இலங்கையில் மாக்கில சித்தாந்தத்தையும் முற்போக்கு இலக்கியத்தையும் எதிர்த்து போராடுவதையே தங்கள் விரதமாகக் கொண்டு, அதற்குப் பதிலீடாக, அழகிப் போன பழைய ஆன்மீக வாகத்துக்கு பூரண சர்வோதயம், பிரபஞ்ச யதார்த்தம், மெய்முதல்வாதம் என்பன போன்ற புதிய சொற் போர்வைகளைப் போர்த்திக் கொண்டு களத்தில் இறங்கியுள்ள இந்தப் பூரணிக் குழுவைச் சேர்ந்த நண்பர்கள், தங்கள் தமதின் வறுமை காரணமாக இந்தியாவில் தனிமைப் பட்டுப் போய்க்கிடக்கும் வெங்கட் சாமிநாதன் மீது சரணடைந்துள்ளார். சரணடைந்த சாமிநாதன் மட்டுமல்லாமல் அவரது கட்டுரை

யின் கனதியைத் தாங்க இயலாததினால் தானே என்னவோ, அக்கட்டுரை முடிந்த சூட்டோடு நடையும் மரணித்து விட்டது. இது நடந்து நான்கு ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டன.

ஆனால் இப்போது வெங்கட் சாமிநாதனின் அந்தப் பழைய கட்டுரையை 'கலாநிதி கைலாசபதியின் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' என்ற புதிய தலைப்புடன் தனது எட்டாவது இதழில் 'பூரணி' நன்றியுடன் மறுபிரசுரம் செய்துள்ளது. இலங்கையில் மாக்கில சித்தாந்தத்தையும் முற்போக்கு இலக்கியத்தையும் எதிர்த்து போராடுவதையே தங்கள் விரதமாகக் கொண்டு, அதற்குப் பதிலீடாக, அழகிப் போன பழைய ஆன்மீக வாகத்துக்கு பூரண சர்வோதயம், பிரபஞ்ச யதார்த்தம், மெய்முதல்வாதம் என்பன போன்ற புதிய சொற் போர்வைகளைப் போர்த்திக் கொண்டு களத்தில் இறங்கியுள்ள இந்தப் பூரணிக் குழுவைச் சேர்ந்த நண்பர்கள், தங்கள் தமதின் வறுமை காரணமாக இந்தியாவில் தனிமைப் பட்டுப் போய்க்கிடக்கும் வெங்கட் சாமிநாதன் மீது சரணடைந்துள்ளார். சரணடைந்த சாமிநாதன் மட்டுமல்லாமல் அவரது கட்டுரை

யின் கனதியைத் தாங்க இயலாததினால் தானே என்னவோ, அக்கட்டுரை முடிந்த சூட்டோடு நடையும் மரணித்து விட்டது. இது நடந்து நான்கு ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டன.

ஆனால் இப்போது வெங்கட் சாமிநாதனின் அந்தப் பழைய கட்டுரையை 'கலாநிதி கைலாசபதியின் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' என்ற புதிய தலைப்புடன் தனது எட்டாவது இதழில் 'பூரணி' நன்றியுடன் மறுபிரசுரம் செய்துள்ளது. இலங்கையில் மாக்கில சித்தாந்தத்தையும் முற்போக்கு இலக்கியத்தையும் எதிர்த்து போராடுவதையே தங்கள் விரதமாகக் கொண்டு, அதற்குப் பதிலீடாக, அழகிப் போன பழைய ஆன்மீக வாகத்துக்கு பூரண சர்வோதயம், பிரபஞ்ச யதார்த்தம், மெய்முதல்வாதம் என்பன போன்ற புதிய சொற் போர்வைகளைப் போர்த்திக் கொண்டு களத்தில் இறங்கியுள்ள இந்தப் பூரணிக் குழுவைச் சேர்ந்த நண்பர்கள், தங்கள் தமதின் வறுமை காரணமாக இந்தியாவில் தனிமைப் பட்டுப் போய்க்கிடக்கும் வெங்கட் சாமிநாதன் மீது சரணடைந்துள்ளார். சரணடைந்த சாமிநாதன் மட்டுமல்லாமல் அவரது கட்டுரை

வினர் சாமிநாதனின் கட்டுரையை இங்கு மறுபிரசுரம் செய்துள்ளனர்.

நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, சாமிநாதனின் கட்டுரையை இலங்கையில் மறுபிரசுரம் செய்யவேண்டிய அவசரம் பூரணிக் குழுவினருக்கு ஏன் ஏற்பட்டுள்ளது? என்ற ஒரு கோள்வி எழுவது நியாயமே. பூரணி ஆசிரியரே சொல்வது போன்று, முற்போக்கு இயக்கம் இன்று மீண்டும் ஆக்கிரியாக எழுச்சி அடைந்து வருவது ஒரு காரணம், முற்போக்கு இலக்கிய சித்தாந்தத்தின் ஒரு குறியீடாக இன்று கைலாசபதி தோற்றம் அளிப்பது பிறிதொரு காரணம். முற்போக்கு இயக்கத்தின் அத்தி வாரமர்ன மாக்கில சித்தாந்தத்தைப் பொய்ப்பிக்க முயல்வதன் மூலம் முற்போக்கு இயக்கத்தின் வீரர்ந்த எழுச்சியை சீர்குலைக்க முடியும் என்றும், கைலாசபதி விபரம் புரியாதவர் என்று காட்ட முயல்வதன் மூலம் முற்போக்கு இலக்கிய வளர்ச்சியைச் சிதறடிக்க முடியும் என்றும் இவர்கள் நினைக்கிறார்கள் போல் தெரிகின்றது. ஆனால் இந்த விபரம் தெரியாத மேதாவிகள் எவ்வளவு சிறுபிள்ளைத் தனமாக வாதிடுகின்றார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவது அவர்களுக்கும் விசயத் தெளிவில்லாத பொது வாசகர்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும். ஆகையால் சாமிநாதனின் கட்டுரைக்குப் பதில் சொல்வது ஒரு அவசிய நிர்ப்பந்தம் ஆகிறது.

சாமிநாதனின் கட்டுரையில் இரண்டு பகுதிகள் உள்ளன. ஒன்று மாக்கிலம் பற்றிய சாமிநாதனின் கருத்துக்கள்! மற்றது தமிழ் நாவல் இலக்கியம் பற்றிய விமர்சனங்கள். மாக்கிலம்

பற்றிய சாமிநாதனின் கருத்துக்களில் மூன்று அம்சங்கள் முக்கியமானவை.

1. மாக்கிலம் பார்வை வட்டம் மிகவும் குறுகியது.
2. மாக்கிலம் காலாவதியாகிப் போன ஒரு தத்துவம்.
3. மாக்கிலம் மூடுண்ட, வளர்ச்சி மறுக்கப்பட்ட ஒரு தத்துவம்.

இந்த மூன்று விசயங்களைப் பற்றியும் வேறும் ஆங்காங்கே மாக்கிலம் பற்றி சாமிநாதன் குறிப்பிட்டுள்ள கருத்துக்கள் பற்றியும் ஆராய்வதன் மூலம் சாமிநாதனும் பூரணி குழுவினரும் எவ்வளவு தூரம் மாக்கில நூனவான்கள் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளமுடியும். ஆகவே முதலில் மாக்கிலம் பற்றிய சாமிநாதனின் கருத்துக்களை அலசிவிட்டு தமிழ் நாவல் இலக்கியம் பற்றிய அவரது கருத்துக்களுக்கு வருவோம்.

2

மாக்கில சித்தாந்தம் பிறந்த பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தத்துவப் பின்னணி பற்றி சாமிநாதன் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். 'மாக்கில சித்தாந்தம் பிறந்த பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு சகல துறைகளிலும் பொருள் நோக்கு நிறைந்த ஒரு காலம். விஞ்ஞானத்திலும் தத்துவ சிந்தனைகளிலும் பொருள் நோக்கு ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தது. 'பிரபஞ்சம் முழுவதையும் ஒரு யந்திர ரீதியான ஒரு அமைப்பாகப் பார்த்த, இதன் விளைவாக ஒரு குட்டிப் பிரபஞ்சத்தைப் பரிசோதனைச் சாலைகளில் 'வேர்ச்

கிங் மொடல்' ஆக அமைத்துக் காட்டமுடியும்' என்றும் மனித வாழ்க்கையும் பிரபஞ்ச இயக்கமும் ஒரு வரையறுப்பில் அடங்கியன எனவே அவற்றின் எதிர்காலமும் முன் அறியப்படக்கூடிய ஒரு நிர்ணய இயக்கமே என்ற கருத்துக்கள் மேலோங்கி இருந்த காலம். இத்தகைய தத்துவப் பின்னணியில் வாழ்ந்த மாக்ஸ். தனது தத்துவத்தை எவ்வாறு அமைத்துக் கொண்டார் என்பதைப் பற்றி சாமிநாதன் பின்வருமாறு கூறுகிறார். 'அக்கால இயல்பிலேயே யந்திர பிரபஞ்சம் பார்வையில் மாக்ஸ் ஒரு நாட்டில், அதனுள்ளும் குறுகி ஒரு சமுதாயத்தில். அதனுள்ளும் குறுகி ஒரு காலகட்ட நிகழ்வில், அதனுள்ளும் குறுகி அதன் புறவாழ்வின் ஒரு அம்சத்தில் தான் கண்ட தத்துவப் பின்னணியை, பிரபஞ்ச அண்டத்துக்கும் விரித்து எல்லாச் சமுதாயங்களையும் எல்லா துறைகளையும் தன் விதி முறையில் உள்ளடக்கியதான ஒரு சித்தாந்த அமைப்பாக கண்டார்' சாமிநாதனின் இக்கூற்றுக்களில் எவ்வளவு தூரம் உண்மை இருக்கின்றது என்று பார்ப்போம்.

மாக்கில காலம்வரை இரு விதமான தத்துவப் போக்குகள் வளர்ச்சி அடைந்திருந்தன என்பதை நாம் அறிவோம். ஒன்று பொருள் முதல்வாதத் தத்துவப் போக்கு; மற்றது கருத்து முதல்வாதத் தத்துவப்போக்கு. அறியப்பட்ட மனித வரலாற்றின் தொடக்க காலத்தில் இருந்து இவ்விருவகையான தத்துவப் போக்குகளும் சமுதாய வளர்ச்சியுடன், மனித அறிவின் வளர்ச்சியுடன், விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளின் வளர்ச்சி

யுடன் படிப்படியாக வளர்ச்சியுற்று வந்திருந்தன: இவ்விருவகையான தத்துவப் போக்குகளுள்ளும் பொருள்முதல்வாதத் தத்துவமே விஞ்ஞானத்துடன் மிக நெருங்கிய உறவைக் கொண்டுள்ளது. விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளின் அடிப்படையிலேயே அது வளர்ச்சியடைந்து வந்தது. இவ்வகையில் மாக்ஸ்க்கு முந்திய 18-ம் நூற்றாண்டிலும் 19-ம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்திலும் இருந்த பொருள்முதல்வாதத் தத்துவம் அக்கால விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் எல்லைப்பாட்டை நோக்கும், விசயங்களைத் தொகுத்து நோக்கும் தனி ஆட்களின் எல்லைப்பாட்டை நோக்கி ஒரு வகையில் மட்டுப்படுத்தாகவே இருந்தது. சாமிநாதன் கூறுவதைப் போல முழுப் பிரபஞ்சத்தையும் ஒரு யந்திர ரீதியான அமைப்பாகப் பார்த்த ஒரு தத்துவப் போக்காகவே அது அமைந்திருந்தது: இதை யே இயந்திர ரீதியான பொருள்முதல்வாதம் என்று மாக்கிலவாதிகள் அழைக்கின்றனர்.

மாக்கீசுக்கு முந்திய பொருள்முதல்வாதம் பற்றி ஏங்கல்ஸ் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்: '18-ம் நூற்றாண்டின் பொருள்முதல்வாதம் பெரும்பாலும் இயந்திரவகைப் பட்டதாய் இருந்தது. ஏனென்றால் அக்காலத்தில் மற்றெல்லா இயற்கை விஞ்ஞானங்களைக் காட்டிலும் யந்திர இயக்க விஞ்ஞானம் ஒன்றுதான், அதாவது பூமண்டலத்தைச் சேர்ந்த கன பொருட்களின் இயந்திர இயக்க விஞ்ஞானம் (சுருங்கச் சொன்னால் பூமியின் ஆகர்ஷண சக்தியைப் பற்றிய ஒரு இயந்திர இயக்க விஞ்ஞானம்) ஒன்று

நான் ஒரு திட்டமான முடிவுக்கு வந்து சேர்ந்திருந்தது. அந்தக் காலத்திய இரசாயன விஞ்ஞானம் குழந்தைப் பருவத்தில்தான் இருந்தது. எரியும் காற்று என்று வர்ணிக்கப்பட்ட 'பிளாஜிஸ் டான்' தத்துவ ரூபத்தில் அன்றாசாயனம் இருந்து வந்தது. உயிரியல் விஞ்ஞானமோ கட்டில் குழந்தையாய் கிடந்தது. தாவர மிருகராசிகளை ஏதோ மேலோட்டுமாகப் பரிசீலித்து வந்தார்கள்; அவ்வளவுதான். இயந்திர இயக்கத்தின் காரணமாகத்தான் இவை (தாவர மிருகராசிகள்) உயிர் பெற்று விளக்கின்றன என்று விளக்கினார்கள். தெகார்த்தோவுக்கு மிருகங்கள் எவ்வாறு இயந்திரங்களாகத் தென்பட்டனவோ மாதிரி 18-ம் நூற்றாண்டிலோகாயத வாதிகளுக்கு மனிதன் ஒரு இயந்திரமாகத் தென்பட்டான்' (ஏங்கல்ஸ்: லூக்ஸ்சுப்பாயர்க்)

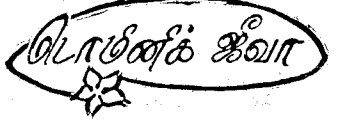
மாக்கக்கு முந்திய பொருள் முதல்வாதம் பற்றி ஜோஜ் பொலிட்சர் கூறுவதும் இங்கு மனம் கொள்ளத் தக்கது. 'இந்தப் பிரபஞ்சம் ஒரு மாபெரும் இயந்திரமே என்று நினைத்ததுதான் 18-ம் நூற்றாண்டில் செய்த மிகப்பரிய தவறாகும். இயந்திர இயக்க விஞ்ஞானம் எனப்படும் விஞ்ஞானத்தின் விதிகளின்படி ஒன்று பாக்கி இல்லாமல் எல்லாவற்றையும் விளக்கித் தீர்ப்பளித்து வந்தது ஒரே பெரிய தவறாகும். பரிணாம வளர்ச்சி என்பது ஓர் இடத்தில் இருந்து இன்னோர் இடத்தில் வந்து சேர்கின்ற ஒரு சர்வசாதாரண இயக்கம் என்று கருதினார்கள். ஆகவே அதன்

படி அதே நிகழ்ச்சிகள் திரும்பத் திரும்ப இடையறாது நடைபெற்று வரவேண்டியதுதான் என்று கணக்குப் போட்டார்கள். அவர்கள் பொருட்களின் இயந்திரவகைப்பட்ட அம்சத்தைத்தான் பார்த்தார்களே தவிர அவற்றின் ஜீவிய அம்சத்தைப் பார்க்கவில்லை' (மார்க்சிலமெய்ஞானம்: பக். 105)

இவ்வாறு மாக்கின் காலம் வரை இருந்த பொருள்முதல்வாதம் இயந்திர ரீதியான பொருள் முதல்வாதமாகவே இருந்தது. 'எல்லாவகை இயக்கமும், சமூகவாழ்வு, சிந்தனை முதலிய மிகச் சிக்கலான இயக்கம் வரை சாமானியமாக, இயந்திர இயக்கமாகத் தாழ்த்தப்பட்டன. இவ்வகையான பொருள்முதல்வாதம் உய்வகையான பண்புகள், நிறங்கள் கொண்ட சிக்கலான உலகம் முழுவதையும் விட்டுமுரடான, கொச்சையான, சாமானியமான ஒரு வடிவத்தில் முன்வைத்து வெறும் இயந்திரவியலாகவும், கணிதவியல் சூத்திரங்களாகவும் அதைத் தாழ்த்தி விட்டது. (தத்துவ இயல் வரலாற்றுச் சுருக்கம்: கினியாபிஷ்பக். 80) ஆனால் மாக்கஸ் தன் காலம் வரை வளர்ந்திருந்த பொருள்முதல்வாதத்தை முற்றிலும் மாற்றி அமைத்தார். சமூக வரம்பையும் வரலாற்றையும் விளக்குவதற்குரிய ஒரு புதிய தத்துவமாக அதை வளர்த்தெடுத்தார்; உண்மை இவ்வாறு இருக்கையில் 'அக்கால இயல்பிலேயே இயந்திர இயக்கப் பார்வையில்' மாக்கஸ் விசயங்களை ஆராய்ந்தார் என்று சாமிநாதன் கூறுவது அறியாமையின் பாற்பட்டதேயாகும்.

(வளரும்)

சாத்தான் ஒன்று, தத்துவத் திரைக்குள் துவது கயாபுபந்தை மறைத்துக்கொள்ளப் பார்க்கின்றது!

மல்லிகையைப் பொறுத்த வரை அதனது மாதாந்தர இதழ்கள் பற்றியும் குறிப்பாக அதன்பத்தாவது ஆண்டு மலர் சம்பந்தமாகவும் பொதுவாக மல்லிகையின் இலக்கியத் தாக்கங்கள், கருத்துப் போராட்டங்கள், காலத்தின் தேவையை ஓட்டி அதனது இலக்கியக் கடமைகள் போன்றவற்றைப் பலர் பலவித கோணங்களில் தத்தமது விமர்சனப் பார்வைகளை, அபிப்பிராயங்களை எனக்கு நேரிலும் கடிதங்கள் மூலமாகவும் தெரிவித்துள்ளனர். அவர்களினது ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளையும், கருத்துக்களையும், விமர்சனங்களையும் நான் தக்க நேரத்தில் தக்க கவனத்தில் எடுத்து, மல்லிகையின் குறைபாடுகளையும் எனது தவறுகளையும் திருத்திக் கொள்ள முயற்சிப்பேன் என்பதைப் பூரணமாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றேன்.

மல்லிகை 10-வது ஆண்டு மலரில் வெளிவந்த 'தெணியான்' எழுதிய 'தன்னிறைவு தேடுகின்றனர்' என்ற சிறுகதை பற்றி 'இப்படியான சிறுகதைகளை இன்றைய கட்டத்தில்—பாஸிலமிலேச்ச சக்திகள் இலங்கையில் தலையெடுத்து வரக்கூடிய சூழ்நிலையில்—இடதுசாரிகளைப் பல விளப்படுத்தும் எந்தக் கருத்தையும் வலிந்து மல்லிகைச்

சஞ்சிகையில் புகுத்தாமல் இருப்பது—அதைத் தவிர்ப்பது—நல்லதல்லவா?' என்று சிலர்—எனது கருத்தோட்டங்களுக்கு அநுசரணையற்றவர்கள்—நல்லெண்ணத்தின் பேரால் எனக்குக் கூறியிருந்தனர்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு கருத்தை நான் தெளிவாகக் கூறிவைக்க விரும்புகின்றேன். எனது கருத்துக்கு முரண்பட்டவர்கள் என்ற காரணத்திற்காகவோ எனது அரசியல் இயக்கத்திற்கு மாறுபட்டவர்கள் என்ற எண்ணத்தினாலோ நான் எந்தக் காலத்திலுமே மற்றவர்கள் மீது அபாண்டம் சுமத்துவதையோ அவதூறு பொழிவதையோ அல்லது சேற்றைவாரி அவர்களினது முகத்தில் வீசியோ திருத்திப் படுபவனல்ல. அதை நான் முற்று முழுதாக்க விரும்பாதவன். அதில் எனக்கு நம்பிக்கையுமில்லை. அது பொது வாழ்க்கைக்கே அழுக்குத்தன்மை.

எனவே நான் எக் காரணமும் கொண்டும் மல்லிகை என்ற பிரகர தளத்தை இதற்காகப் பயன்படுத்த மாட்டேன் என்பது திண்ணம்.

அப்படியானால் 'தன்னிறைவு தேடுகின்றனர்' எதைச் செய்துள்ளது? என்று சிலர் வீணு எழுப்பலாம்.

என்னைப் பொறுத்தவரை பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுள்ள ஒருவனுக்குப் பொது வாழ்க்கை, சொந்த வாழ்க்கை என்று இரண்டம்சங்களாக அவனது வாழ்வு பிரித்துப் பார்க்க முடியாத ஒன்று. இப்படியான 'பொது வாழ்க்கை வேறு—சொந்த வாழ்க்கை வேறு' என்ற வாதமே முதலாளித்துவம் நமக்குள் விதைத்துவிட்டுச் சென்ற நச்சுக் கொடியின் விதைகள்தான் என்பதே எனது கருத்தாகும்.

அதிலும் ஒரு சோஷலிஸ்ட் புரட்சிக்காரனுக்கு சொல்லும் செயலும், அகமும் புறமும் வேறு வேறு என வந்திப்பது அவன் நம்பும் இலட்சியத்தையே பரிசீலிப்பதற்கு ஒப்பாகும்.

எனவே இப்படியான இலட்சிய இயக்கங்களுக்குள் சந்தர்ப்பவசமாக அல்லது வாய்ப்பு வசதிக்காக — வந்து புகுந்து விட்ட அயோக்கிய சிகாமணிகளை விமர்சிப்பது, அவர்களினது மக்கள் விரோத செயற்பாடுகளை மக்கள் மன்றத்தில் வைத்துத் தோலுரிப்பது தனிப்பட்ட அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியால் உந்தப்பட்டுச் செய்த காரியமல்ல.

பொதுவாக நான் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகின்றேன். கடைகெட்ட சந்தர்ப்பவாதியும் சர்வதேசக் கள்ளக் கடத்தல்காரனுமான ஒருவன் அதிதீவிர இடது சாரித்தனம் பேசிப் பேசி, இளம் சீலைமுறையைத் தனது வாய்ச் சுவடால்தனத்தால் மயக்கியபாறு, அந்நியச் செலாவணி மோசடித்தனம் செய்யவதும் அதை மறைக்க முகமுடித்திரைமாக அதிதீவிர சோஷலிசத்தைச் சாட்சிக்கழைப்பதுமாக

காலம் கடத்துகின்றான். இவனது கடைகெட்ட அயோக்கியத்தனத்தை ஓர் எழுத்தாளன் தனது கதைக் கருவாகக் கொண்டு ஒரு கதை படைத்து மல்லிகைக்கு அனுப்புகின்றான் என வைத்துக் கொள்வோம்.

இதைச் சாட்டாக வைத்து அந்த அந்நியச் செலாவணி மோசடிக்காரன் சோஷலிஸ்ட் பேசிய சோஷலிஸ்ட் அல்லவா? அவனை இப்படி அவமானப்படுத்தலாமா? என யாராவது கேட்டால் அதற்கு என்ன பதில் வருமோ அந்தப் பதிலைத் தான் நான் 'தன்னிறைவு தேடுகின்றனர்' என்ற கதை பற்றிக் கேட்பவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அதிதீவிர புரட்சிகரம் பேசிப் பேசி, அரிசிக் கள்ளக் கடத்தல் வியாபார மேதையாகத் திகழும் அந்தச் சின்னத்துரை என்ற பெயரைச் சற்று எடுத்துவிட்டு இந்தக் கதையில் வரும் சர்வதேச அந்நியச் செலாவணி மோசடிக்காரனை அந்த இடத்தில் பொருத்திப் பார்த்தால் உண்மை தெரிந்தவர்களுக்கு உண்மை விளங்கும்.

இப்படியான தேசத்திரோகிகள் இன்று சோஷலிஸ்ட், புரட்சி, சமுதாய மாற்றம் எனக் கோஷமிடுவதெல்லாம் தமது சொந்த — பணம் பண்ணும் கலைபைச் செப்பனிடுவதற்கே தவிர, மக்களுக்கல்ல என்பதை நான் தெளிவாக இனங்கண்டு வைத்துள்ளபடியால்தான் இப்படியானவர்களை அம்பலப்படுத்துவது தனிப்பட்ட விவகாரமல்ல, பொது நன்மை எனக் கருதிச் செயலாற்றுகின்றேன் நான்.

இது மல்லிகைக்குத் தவிர்க்க முடியாத இலக்கியக் கடமை மாத்திரமல்ல தேசியக் கடமையுமாகும்.

இப்படியான அதிதீவிர இடதுசாரி மூர்க்கவாதி ஒருவனைப் பற்றிய கதை ஒன்றும் எனக்குத் தெரியும். தனது நிறுவனத்தில் இரவு பகலா உழைத்த ஒரு தொழிலாளி தொழிற் சங்கத்தில் சேர்ந்து விட்டான் என்பதற்காக இரவுக் கிரவே சீட்டுக் கிழிக்கப்பட்டு கொழும்பில் நடுத்தெருவுக்கு விரட்டப்பட்ட சம்பவத்தை யார் மறந்தாலும் அந்தத் தொழிலாளி இன்றும் மறக்கவில்லை. இந்த அச்சு மகானுபாவர் இன்று வெளியே அதிதீவிர புரட்சிகரம் பேசித் திரிகிரார் என்றால் இந்தப் புரட்சிகரத்தைப் பற்றி யாரிடம் போய்ச் சொல்லி அழுவுது?

இது கதையாக்கப்பட்டு இலக்கிய உருக் கொடுக்கப்பட்டால் இது அந்தப் புரட்சிக்காரனின் மனசைப் புண்படுத்தும் என யாராவது என்னிடம் வந்து முறையிட்டால்—

இதற்கான பதில் ரொம்பச் சலபம். 'இன்றையதேவை இது'

அவன் சுரண்டினான், இவன் மக்களைச் சூறையாடினான் என ஒரு அரசாங்க ஊழியன் தனது புரட்சிகரக் குரலை எழுப்பிக் கொண்டு வருகிறான் ஒரு கதையில் என வைத்துக் கொள்வோம். இந்த அரசாங்க ஊழியனின் அந்தரங்கத்தை விசாரித்துப் பார்த்தால் பத்து இலட்சத்துக்கு மேலான சொத்துக்கு இவன் அதிபதி. ஆனால் இவனது பெயரில் சொத்து அறிப்பிட்டிருக்கவில்லை என்று உண்மை வெளிப்படுகின்றது. இவனை—இவனது படுபயங்கர கரடையால் குல்மால் தனங்களை மறைக்கத் தான் இவன் தீவிர சோஷலிஸ்ட் பேசுகின்றான் என்று கதை அம்பலப்படுத்தினால் அது புரட்சி

கரம் பேசும் நல்லெண்ணம்படைத்த இளைஞர்களைப் புண்படுத்தும் நோக்கத்திற்காக அக்கதை பிரசுரிக்கப்பட்டது என நண்பர்கள் கருதிக் கொள்ளக் கூடாது. இப்படியான ஒநாய்களும் நமது மத்தியில் புகுந்துள்ளன என்பதை அறிவுறுத்துவதற்கேயல்லாது வேறொன்றுக்குமாகவுமல்ல.

எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு சம்பவம் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. சூர்ப்பனகை ராமனை மயக்க முடியாமல் திணறி முடிவில் சீதையால் உருமாறி வருகிறான். மாறியால் சீதை உருவத்தில் ஜொலிக்கின்றாள். உண்மைச் சீதையோ ஒதுங்கி நிற்கின்றாள். உருமாறிய சீதை உண்மைச் சீதையைக் காட்டி 'இவள்தான் போலிச் சீதை ராமா. இதோ பக்கத்தில் உனது சீதை நிற்கின்றேன்' என்றாளாம். இவளது பகட்டும், படாடோபப் பேச்சும் உண்மையான சீதையார் என்பதை ராமனுக்குக் காட்டிவிட்டதாம். இது கதை.

இன்று விஞ்ஞான சோஷலிஸ்ட் கூட, போலிச் சூர்ப்பனகைகளுக்கு மத்தியில் மதிப்புக் குன்றி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் மக்கள் என்ற ராமர்கள் உண்மையை உணரத்தான் போகின்றனர். நாங்கள் அதைப் பார்க்கத்தான் போகின்றோம்.

ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் வார்த்தைகளுக்கும் கோஷங்களையும் சற்று உரத்துச் சொல்லிவிட்டால் தன்னைப் புரட்சிக்காரன் என நம்புவார்கள் என நம்பும் நான் மேலே சொன்ன கதையின் கதாநாயகன்கள் அடிப்படையில் ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கட்டுக் கோப்பான தொழி
லாளி வர்க்கத்தின் தலைமையை
ஏற்றுக் கொண்டுள்ள ஓர்
அரசியல் ஸ்தாபனத்தில் தன்
னையும் ஓர் அங்கமாகக் கிக்
கொண்டு இடையருது உழைக்
கும் உழைப்பில்தான் ஒரு
தேசத்தில் புரட்சிகர சமுதாய,
அரசியல் மாற்றத்தை வென்-
றெடுக்க முடியும் என நான்
படித்த அரசியல் தத்துவம்
கூறுகின்றது.

மாறாக எந்தவித அரசியல்
இயக்கங்களுடனும் தொடர்பு
கொள்ளாமல் — தன்னை ஓர்
உறுப்பினரை இணைத்துக் கொள்
ளாமல் — இந்த நாட்டில் வாய்ச்
சுவடால் மூலம் புரட்சியை
இறக்குமதி செய்துவிடலாம்
என நம்புகின்றவனின் அரசி
யல் — இலக்கிய நேர்மையை
நான் பகிரங்கமாகச் சந்தேகிக்
கின்றேன்.

இப்படியானவன் ஒருவனின்
பரிணாம மாற்றம் என்ன?

டாக்டர் மு. வ. தான்
எனது இலக்கியக் குரு என்று
சமீபகாலம் வரை தம்பட்டம
டித்த ஒருவன் திடீரென மனம்
மாறி அதிதீவிர புரட்சிகரம்
பேசினான் என்றால் அந்தப் பேச்
சில் உண்மை இருக்க முடியுமா
என்பதை இளம் இலக்கிய நண்
பர்கள் உன்னிப்பாக உணர்ந்து
பார்க்க வேண்டும்.

இதை மல்லிகை அம்பலப்
படுத்தி கதை வெளியிட்டால்
இது தனிப்பட்ட விவகாரம்
என்று சொல்லலாமா?

ஒரு புரட்சிக்காரனுக்குத்
தனிப்பட்ட, பொது வாழ்க்கை
என இரண்டு பக்கம் இருக்க
முடியுமா? இப்படிக்கூறுவதே
புரட்சியை அவமதிப்பதா
காது?

சோஷலிஸம், கம்யூனிஸம்
என்பது வெறும் வரட்டுக்
கோஷமல்ல. அது மனுக்குலத்
தின் விடிவுத் தத்துவம். இலட்
சிய கட்டத்தைத் தாண்டி
நடை முறையில் இன்று செயல்
பட்டு வரும் சித்தாந்தம். அது
சொல்லல்ல — செயல்! செய
வின் மூலமே உண்மையான
புரட்சியாளனை இனங்கண்டு கொ
ள்ளலாமே தவிர, வாயால் புரட்
சியைச் சாதித்துவிடமுடியாது.

ஹிட்லர் கூட்ச் சோஷலிஸம்
பேசினான். ஜே. ஆரும் இளமைக்
காலத்தில் சோஷலிஸம் பேசி
னார். இனவாத வெறியர்களும்
கடந்த காலத்தில் சோஷலிசம்
பேசினார்கள். முடிவு? மக்க
ளுக்கே அது நன்கு தெரியும்.
இன்று எல்லோருமே சோஷலி
ஸம் பேசுகின்றனர்.

அதிதீவிர இடதுசாரிவாத
மும் பச்சைப் பிற்போக்கு வாத
மும் இரட்டைச் சகோதரர்கள்.
ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்
கள். அநுபவ உண்மை இது.
தாங்கள் சேமித்து வைத்துள்ள
பல சொத்துக்களைப் பாதுகாப்
பதற்காகவே சிலர் அதிதீவிர
கோஷங்களை முன்னெக்கின்ற
னர் என்ற உண்மை இளைஞர்க
ளுக்குத் தெரியாததல்ல.

எந்த அரசியல் இயக்கத்து
டனும் தன்னை இதுவரை பிணைத்
துக் கொள்ளாத — இதுவரை
ஒரு மே தினத்திலோ — நாழி
லாளர் தினத்திலோ அல்லது
சாதி ஒழிப்புப் போராட்ட உணர்
வலத்திலோ பங்கு கொள்ளாத
இந்தச் சிலரான உயர் குல
சோஷலிஸ்டுகள் தான் இந்த
மண்ணில் புரட்சியை விதைக்கப்
போகின்றனராம்!

காலப் போக்கில் இன்னும்
சில கசப்பான உண்மைகள்
வெளிச்சத்துக்கு வரலாம்.

● மாதாந்தக் கோளாறு? தாமதமா?

எக்காரணங்களை முன்னிட்டும் இரண்டு-
மூன்று மாதங்கள் தடைப்பட்டாலும்
நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய வில்லைகள்
“அமினோன்”
விலை 20-50

● ஆண்மைச் சக்தி குறைவா?

ஆண்மை குன்றி அல்லல்படுகின்றீர்களா?

“விக்கரின்” 30 காப்துல்ஸ் விலை 12-20
75 காப்துல்ஸ் விலை 23-90

பாவிடங்கள்

தயாரிப்பாளர்கள் :-

எஸ். டி. இன்டஸ்ட்ரிஸ்

75, 2/2, இரண்டாவது மாடி,

வாட் பிளேஸ், கொழும்பு-7.

தொலைபேசி: 94158

ஏகவிதியோ கஸ்தர்கள் :-

கபாடியா லிமிட்.

104, கெய்சர் வீதி,

கொழும்பு-11.

தொலைபேசி: 23961

இம் மாதத்தில்
“வெள்ளி வழி”
காண இருக்கும்

சிறந்த

ஒலி

ஒளி

அமைப்பாளர்கள்

ரெலெக்ஸ்

அளவெட்டி.

மேடை ஒலி
அமைப்பாளர்கள்

விளம்பரப்பலகை
எழுதுபவர்கள்

நியூ வேவ்
அட்வெடைசிங்
ஏஜென்சி

மொம்சாக் பில்டிங்
11G, ஸ்ரீரீன்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்